№ 40. Środa, 20 lutego (4 marca) 1874. № 40.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. —

Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We czwartek, 21 lutego (5 marca), — św. Timofeia i Ewa.
W piątek, 22 lutego (6 marca), — św. Mawrikia mucz.
W sobotę, 23 lutego (7 marca), — św. Polikarpa mucz.

Słońce wsch. o godz. 6 min. 42; zach. o godz. 5 min. 43.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 19 Lutego (3 Marca) 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	772.0	— 10.6	92	spokojnie.
1	771.0	— 2.6	54	spokojnie.
9	769.6	— 5.8	71	spokojnie

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We czwartek, 21 lutego (5 marca), — św. Teofila bisk.
W piątek, 22 lutego (6 marca), — św. Wiktora męcz.
W sobotę, 23 lutego (7 marca), — św. Tomasza z Akwinu.

Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 10.

* Wczoraj, 19 lutego (3 marca), w uroczystość rocznicy wstąpienia na Tron Wszechrosyjski Jego Cesarskiej Mości Najjaśniejszego Pana Aleksandra Mikołajewicza, odprawione zostało w katedze prawosławnej, o godzinie 11-ej z rana, solennne nabożeństwo z modłami, w obecności JW. jenerał-gubernatora warszawskiego i dowodzącego wojskami okręgu wojskowego warszawskiego oraz wyższych władz wojskowych i cywilnych. O godzinie 9½ z rana odprawione zostały solenne nabożeństwa w świątyniach wszelkich innych wyznań.

Wieczorem miasto było uiluminowane, w teatrze zaś wielkim dane było widowisko bezpłatne, zakończone hymnem narodowym, wykonanym na scenie przez wszystkich artystów i artystki trupy i powtórzonym trzykrotnie na jednomyślne życzenie publiczności.

* Dnia 16 lutego, o godzinie 10 z rana, w Małej cerkwi Pałacu Zimowego, przyjmowali Przenajświętszy Sakrament Komunji św.: Ich Cesarskie Moście Najjaśniejszy Pan i Najjaśniejsza Pani; Ich Cesarskie Wysokości: Następca Tronu Cesarzewicz, Wielka Księżna Cesarzewiczowa, Wielcy Książęta: Mikołaj Aleksandrowicz, Jerzy Aleksandrowicz, Włodzimierz Aleksandrowicz, Aleksy Aleksandrowicz, Sergjusz Aleksandrowicz i Paweł Aleksandrowicz i Wielkie Księżne: Marja Aleksandrówna i Aleksandra Józefówna.

—

* Dnia 16 lutego, o godzinie 8 wieczorem, Jej Cesarska Wysokość Wielka Księżna Marja Aleksandrówna z Najdostojniejszym Małżonkiem Księciem Alfredem Edymburskim, raczyła wyjechać z St.-Petersburga do Londynu. Najjaśniejszy Pan raczył odprowadzić Ich Wysokości do Gatczyna.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Najjaśniejszy Pan, w skutku przedstawienia Ministra Finansów do Komitetu Ministrów i według uchwały tego ostatniego, 14 stycznia roku bieżącego, Najwyżej rozkazać raczył upoważnić:

I. Powiększenie oznaczonego według Najwyżej zatwierdzonej 26 listopada 1871 roku ustawy Stowarzyszenia do prowadzenia robót asfaltowych w Rosji (§ 4) kapitału zakładowego (150,000 rub. podzielonych na 300 udziałów po 500 rubli każdy) do *jednego miljona rubli* przez emisję dodatkowych *dwóch tysięcy udziałów* po poprzedniej cenie, to jest po *pięćset rubli*, pod następującemi warunkami:

1. Pomienione dodatkowe *dwa tysiące* udziałów wypuszczają się serjami.

2. Wypuszczenie każdej serji udziałów odbywa się za postanowieniem Ogólnego Zebrania właścicieli udziałów i za zatwierdzeniem przez Ministra Finansów.

3. Przypadająca za udziały suma, po *pięćset rubli* za każdy, spłaca się przy emisji udziałów całkowicie, bez rozkładu na raty.

4. Jeżeli przez właścicieli udziałów pierwszej emisji nie będą rozebrane wszystkie udziały następującej emisji, otwierają się zapisy pod warunkami zatwierdzonemi przez Ministra Finansów.

5. Pod innemi względami w przedmiocie nowo wypuszczanych udziałów zachowują się ogólne przepisy Ustawy.

—

* Najjaśniejszy Pan, w skutku przedstawienia Ministra Finansów do Komitetu Ministrów i według uchwały tego ostatniego, Najwyżej rozkazać raczył: upoważnić radcę stanu P. J. Gubonina i radcę handlowego W. A. Kokorewa do założenia Bakińskiego Towarzystwa oleju skalnego, na zasadzie Ustawy, Najwyżej roztrząśniętej i zatwierdzonej 18 stycznia r. b.

—

* Najjaśniejszy Pan Najmiłościwiej raczył udzielić niżej wymienionym osobom następujące ordery: św. Anny 1-ej klasy — rzeczywistemu radcy stanu, naczelnikowi Kutaiskiego kwarantannowo-celnego okręgu *Filadelfinowi* (22 grudnia 1873 r.); św. Stanisława 1-ej klasy: rzeczywistemu radcy stanu, dyrektrowi Bakińskiego gimnazjum realnego i szkół dyrekcji Bakińskiej *Czermakowi* (22 grudnia 1873 r.); spadłemu z etatu starszemu urzędnikowi do układania, okazywania i udzielania aktów nadawczych włościanom rządowym *Krogiusowi* (1 stycznia 1874 r.); byłemu dyrektorowi Kancelarji moskiewskiej Rady Opiekuńczej *Grigorowowi* (12 stycznia 1874 r.); prezesowi Pskowskiego Sądu Okręgowego *Pletniewowi* (17 stycznia 1874 r.)

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny, w St.-Petersburgu, 14 lutego r. b., przyjęty został do służby, uwolniony z 126 Rylskiego pułku piechoty porucznik *Iwanow* — do Radomskiego bataljonu gubernjalnego; przetranzlokowani zostali: kapitan Nowogieorgiewskiej artylerji fortecznej baron *von Maydel* — do laboratorjum artylerji Kaukazkiego okręgu wojskowego; sztabs-kapitan arsenału Warszawskiego okręgu wojskowego *Bałabin* — do 20 brygady artylerji.

Ustawa Towarzystwa kolei żelaznej Nadwiślańskiej.

(Najwyżej zatwierdzona 18 listopada 1873 r.)

I. Założenie Towarzystwa.

Utworzenie Towarzystwa.

§ 1. Dla zbudowania kolei żelaznej od stacji Kowla na kolei żelaznej Kijowsko-Brzeskiej przez miasta Lublin, Iwangród, Warszawę, Nowogieorgiewsk i Mławę do granicy pruskiej, z odnogami: 1) od stacji Iwangrodu do stacji Łukowa na kolei żelaznej Warszawsko-Terespolskiej; 2) od stacji Nowego-Dworu do twierdzy Nowogieorgiewskiej, i 3) pomiędzy projektowaną stacją Pragą na przedmieściu Pradze miasta Warszawy a istniejącemi stacjami kolei żelaznej St. Petersburgsko-Warszawskiej i Warszawsko-Terespolskiej, tworzy się Towarzystwo akcyjne pod nazwą: Towarzystwo kolei żelaznej Nadwiślańskiej," któremu pozostawia się i eksploatacja tej kolei oraz eksploatacja budującej się przez Rząd i mającej się nabyć od niego przez Towarzystwo, kolei łączącej pomiędzy kolejami żelaznemi St. Petersburgsko-Warszawską a Warszawsko-Wiedeńską z mostem przez rz. Wisłę w Warszawie.

Towarzystwo zakłada się na zasadzie Najwyżej zatwierdzonych, 30 marca 1873 roku, „Przepisów do upoważniania budowy kolei żelaznych" przez rozporządzenie mającej się wyznaczyć przy Ministerstwie Dróg Komunikacji oddzielnej Komisji do utworzenia Towarzystwa kolei żelaznej Nadwiślańskiej.

Zapisywanie się na akcje.

§ 2. Akcje Towarzystwa proponują się do zapisów publicznych w instytucjach kredytowych, wskazanych w instrukcji udzielonej oddzielnej Komisji do utworzenia Towarzystwa Kolei żelaznej Nadwiślańskiej, na zasadzie Najwyżej zatwierdzonych „Przepisów do upoważniania budowy kolei żelaznych." O terminie trwania zapisów i o miejscach wyznaczonych do takowych wspomniana Komisja ogłasza wcześnie, za pomocą trzykrotnego obwieszczenia w „*Gońcu Urzędowym*" i innych pismach perjodycznych, według wskazania instrukcji. Jednocześnie z tem obwieszczeniem Komisja ogłasza o realizacyjnej cenie akcij, odpowiednio do Najwyżej zatwierdzonego rozmiaru tej realizacji.

Jeżeli przez zapisy zostanie pokryta suma przenosząca akcyjny kapitał Towarzystwa (§ 33), to Komisja dokonywa rozkład akcij pomiędzy zapisanych w terminie, oznaczonym w obwieszczeniu o zapisach.

Rozkład dokonywa się na następujących podstawach:

1) *Po pierwsze*: ci którzy zapisali się na trzydzieści i więcej akcij, otrzymują równo, po trzydzieści akcij; *powtóre*, ci którzy zapisali się na ilość akcij mniejszą od trzydziestu, otrzymują z akcij, które pozostały nierozdzielone, taką ilość na jaką zapisał się każdy z nich; *po trzecie*, pozostałe po tem akcje rozkładają się pomiędzy tych, którzy zapisali się na ich ilość wyższą nad trzydzieści, stosunkowo do zapisania się każdego z nich.

2) Jeżeli przy rozdziale akcij pomiędzy tych którzy zapisali się na trzydzieści akcij i większą ich ilość, cała ilość akcij Towarzystwa okaże się niedostateczną do udzielenia każdemu z takich zapisanych trzydziestu akcij, w takim razie wszystkie akcje rozdzielają się pomiędzy nich po równo.

3) Jeżeli po rozdzieleniu po trzydzieści akcij pomiędzy tych którzy zapisali się na trzydzieści akcij i większą ich ilość, pozostała ilość akcij będzie nie dostateczna dla zaspokojenia w zupełności tych co zapisali się na ilość akcij mniejszą od trzydziestu, to reszta ta rozkłada się pomiędzy tych ostatnich zapisanych, stosunkowo do zapisów każdego z nich.

Wydawanie kwitów i świadectw.

§ 3. Po zamknięciu zapisów i rozkładu, oddzielna Komisja ogłasza w wskazanych w § 2 pismach perjodycznych o rezultacie takowych i o sposobie zwrotu opłat pieniężnych, które okazały się zbytecznemi.

Instytucje kredytowe, w których odbywają się zapisy, wydają tym którzy się zapisali, przy opłacie przez nich 10% nominalnej ceny akcij, należyte kwity zapisowe, wzór których ustanawia pomieniona Komisja.

Po wniesieniu przez zapisanych drugiej raty (§ 46), instytucje kredytowe w których odbyły się zapisy, wydają w zamian kwitów zapisowych czasowe świadectwa. Pomienione świadectwa wydają się z podpisem Komisji.

Jeżeli za jakiemi kwitami nie będzie wniesiona w terminie oznaczonym druga rata, to kwity takie uznają się za zniszczone i Komisja trzykrotnie obwieszcza numera tych kwitów, a w zamian ich, po utworzeniu Dyrekcji Towarzystwa, taż Dyrekcja, na zasadzie warunków określonych przez Ogólne Zebranie (§ 4), wystawia na sprzedaż, na rachunek i risico zalegającego zapisanego, czasowe świadectwa na odpowiednią liczbę akcij. Pomienione świadectwa powinny być podpisane przez dwóch dyrektorów Towarzystwa, wybranych przez akcjonarjuszów, i dyrektora mianowanego przez Ministra Dróg Komunikacji.

Pierwsze Ogólne Zebranie.

§ 4. O skutkach zapisów i rozkładu Minister Dróg Komunikacji donosi Senatowi Rządzącemu.

Towarzystwo uznaje się za utworzone od czasu ogłoszenia o niem w *Senackich Wiadomościach.*

Jednocześnie z tem, oddzielna do utworzenia Towarzystwa Komisja wzywa akcjonarjuszów, za pomocą trzykrotnych obwieszczeń, drukowanych w *Gońcu Urzędowym* i gazetach stołecznych, według uznania Komisji, na pierwsze Ogólne Zebranie, które powinno być zwołane nie później jak w miesiąc po pierwszem obwieszczeniu.

Przedmiotem tego Zebrania jest: 1) przeświadczenie się o znajdowaniu się w gotowiznie pieniężnych opłat na akcje; 2) sprawdzenie praw akcjonarjuszów, według wydanych im świadectw czasowych, do udziału w Ogólnem Zebraniu; 3) wybór do Dyrekcji dyrektorów i ich zastępców; 4) wyznaczenie terminu zwołania drugiego Ogólnego Zebrania; 5) poruczenie Dyrekcji wypracowania: a) planu czynności co do urzeczywistnienia przedsięwzięcia — dla przedstawienia go do roztrząśnięcia i zatwierdzenia przez drugie Zebranie Ogólne; b) wykonawczego projektu zbudowania kolei i wszystkich jej przynależytości, oraz zgodnego z projektem wykonawczego kosztorysu,—dla przedstawienia do zatwierdzenia przez Ministra Dróg Komunikacji.

W razie niewniesienia przez któregokolwiek bądź z zapisanych drugiej raty na akcje, Zebranie Ogólne określa warunki emisji świadectw czasowych na liczbę akcij, odpowiednią zaległym ratom (§ 47).

Pierwsze Zebranie Ogólne odbywa się pod prezydencją prezesa oddzielnej Komisji do utworzenia Towarzystwa.

Czynności pomienionej Komisji ustają od czasu wyboru Dyrekcji Towarzystwa.

Wprowadzenie w wykonanie postanowień pierwszego Zebrania Ogólnego.

§ 5. Dyrekcja bezzwłocznie przedsiębierze właściwe środki do wykonania wszystkich obowiązków, włożonych na nią przez pierwsze Zebranie Ogólne, w terminach przez to ostatnie oznaczonych (§ 4 punktu 4 i 5).

Wykonawczy projekt zbudowania kolei powinien być ułożony zupełnie zgodnie z warunkami technicznemi, dołączonemi do niniejszej Ustawy.

Wykonawczy kosztorys kolei powinien być ułożony: pod względem formy—zgodnie z przygotowawczym kosztorysem, ogłoszonym przez Ministra Dróg Komunikacji jednocześnie z niniejszą Ustawą; pod względem treści—zgodnie z projektem wykonawczym, obejmując cały zakładowy kapitał Towarzystwa (33) i nie przekraczając jego granic. Wszystkie oszczędności, przewidywane w wykonawczym kostorysie w porównaniu z cenami przygotowawczego kosztorysu, wnoszą się w kosztorysie wykonawczym do oddzielnej pozycji—*przypuszczalnych oszczędności.*

Sumy wydane przez Rząd na badania przedwstępne, również jak i sumy na obowiązkowe według niniejszej Ustawy wypłaty Rządowi za inne jego rozchody i za przedmiota których przyjęcie od Rządu jest obowiązkowem dla Towarzystwa (§ 28), oraz suma kapitału obrotowego, powinny być włączone do wykonawczego kosztorysu, w pozycjach odpowiednich wymienionym przedmiotom i w tym samym rozmiarze, w jakim te sumy wyznaczone są na pomienione przedmioty w przygotowawczym kosztorysie.

Przed roztrząśnięciem i zatwierdzeniem: przez drugie Zebranie Ogólne—planu czynności co do urzeczywistnienia przedsięwzięcia, a przez Ministra Dróg Komunikacji—przedstawionych przez Dyrekcję Towarzystwa wykonawczych projektu i kosztorysu, Dyrekcja nie ma prawa przystąpić do budowania kolei i nie przyjmuje na siebie żadnych zobowiązań, oprócz niezbędnych dla wykonania obowiązków włożonych na nią na zasadzie niniejszego paragrafu i § 4 niniejszej Ustawy. Rozchody jakie Dyrekcja ma prawo dokonywać na te przedmiota, ograniczają się na sumie, oznaczonej na nie w przygotowawczym kosztorysie.

Drugie Zebranie Ogólne.

§ 6. Przedmiotem drugiego Zebrania Ogólnego jest zatwierdzenie planu czynności co do urzeczywistnienia przedsięwzięcia. Toż Zebranie dokonywa wybory do Dyrekcji dyrektorów i ich zastępców, w razie ubycia z pomienionych posad osób wybranych przez pierwsze Zebranie Ogólne.

Porządek zatrudnień na pierwszych dwóch Zebraniach Ogólnych.

§ 7. Pierwsze dwa Zebrania Ogólne uznają się za prawnie ważne, kiedy na nich znajduje się: na pierwszem, oprócz członków oddzielnej Komisji do utworzenia Towarzystwa, a na drugiem oprócz dyrektorów Dyrekcji lub zajmujących ich miejsce zastępców, nie mniej jak trzydzieści osób z akcjonarjuszów, posiadających prawo głosu (§ 54) i przedstawiających przynajmniej połowę całego nominalnego kapitału akcyjnego Towarzystwa.

Jeżeli w dniu oznaczonym na pierwsze dwa Zebrania Ogólne nie przybędzie, niezależnie od członków oddzielnej Komisji do utworzenia Towarzystwa na pierwszem Zebraniu i dyrektorów lub zajmujących ich miejsce zastępców, na drugiem— postanowiona liczba akcjonarjuszów, czyniąca zadość wyżej wspomnionemu wymaganiu, to co do pierwszego Zebrania— Komisja, a co do drugiego—Dyrekcja postępują na zasadzie przepisów, zawartych w § 66, co do niedoszłych do skutku Zebrań Ogólnych.

Jeżeli po rozkładzie akcij, dokonanym na zasadzie § 2, zapisani na trzydzieści i więcej akcji otrzymali mniej niż trzydzieści akcij, to na pierwszych dwóch Zebraniach Ogólnych liczba akcij nadających prawo do głosu, oznacza się nie przez trzydzieści akcij, jak wskazano w § 54, lecz przez taką liczbę akcij, jaka dostała się każdemu zapisanemu przy rozkładzie.

We wszystkiem innem nie wspomnianem w niniejszym oddziale, do Zebrań Ogólnych stosują się przepisy niniejszej Ustawy, zawarte w oddziale V.

II. Prawa i obowiązki Towarzystwa.

Zbudowanie kolei i otwarcie na niej ruchu.

§ 8. Towarzystwo kolei żelaznej Nadwiślańskiej obowiązuje się według warunków i w ciągu terminów, określonych w niniejszej Ustawie i dołączonych do niej warunków technicznych i w ścisłem zastosowaniu się do zatwierdzonych przez Ministra Dróg Komunikacji wykonawczych projektu i kosztorysu, zbudować pomienioną kolej swoim kosztem i na swoje risico, zaopatrzywszy takową w tabór ruchomy i wszystkie przynależytości eksploatacji.

Towarzystwo obowiązane jest przystąpić do budowania kolei nie później, jak w sześć miesięcy po swem utworzeniu (§ 4); obowiązane jest skończyć tę budowę, zaopatrzyć kolej we wszystkie przynależytości eksploatacji, przewidziane przez wykonawczy kosztorys i otworzyć ruch na kolei nie później jak za trzy lata, poczynając od tego samego dnia.

W razie wojny, blokady i innych równoznacznych klęsk publicznych, które spowodowałyby wstrzymanie w czynnościach Towarzystwa lub w prowadzeniu robót, na odroczenie terminów wyznaczonych na rozpoczęcie i ukończenie kolei i na otwarcie na niej ruchu, Minister Dróg Komunikacji wyjednywa Najwyższe zezwolenie za pośrednictwem Komitetu Ministrów.

Towarzystwo obowiązane jest nabyć budującą się drogę łączącą pomiędzy kolejami żelaznemi St. Petersburgsko-Warszawską a Warszawsko-Wiedeńską, z mostem przez rzekę Wisłę w Warszawie, z wypłatą Rządowi przypadającej za te budowy sumy, stosownie do § 34 niniejszej Ustawy.

Pomienione budowy po ich ukończeniu będą oddane Towarzystwu w takim stanie, w jakim będą się znajdowały w dniu ich oddania.

Szczegółowe warunki odbioru będą określone przez oddzielne Postanowienie zatwierdzone przez Ministra Dróg Komunikacji.

Zrewidowanie kolei.

§ 9. Po ukończeniu budowy kolei lub sekcij, Towarzystwo nie otwierając ruchu, wyjednywa rozporządzenie Ministra Dróg Komunikacji o zrewidowaniu wykonanych robót i przynależytości kolei, dla przeświadczenia się o ich trwałości i zupełnej zgodności z zatwierdzonemi projektami, oraz o możności odbywania ruchu kolei bez przerwy i bezpiecznie.

Nie uznają się za przeszkody do wyznaczenia zrewidowania i do otwarcia ruchu, niewykończenia nie przedstawiające niebezpieczeństwa lub niedogodności dla ruchu. Takie są naprzykład: nieukończenie wytynkowania stacij, niepomalowanie mostów i tym podobne.

Również nie mogą przeszkadzać zrewidowaniu i otwarciu ruchu czasowe mosty i inne czasowe urządzenia, jeżeli takowe uznane zostały za czyniące zadość wymaganiom bezpieczeństwa.

W każdym razie Towarzystwo obowiązane jest po otwarciu ruchu na kolei dokończyć wszystko niedorobione w oznaczonym przez Ministra Dróg Komunikacji terminie.

Eksploatacja kolei.

§ 10. Po otwarciu całej kolei lub jej części do ruchu, oraz po odbiorze drogi łączącej i mostu w Warszawie (§ 8), Towarzystwo obowiązane jest stale utrzymywać je w porządku, dla zaspokojenia wszystkich potrzeb eksploatacji pod względem bezpieczeństwa, dogodności i ciągłości przewożenia pasażerów i ładunków.

Jeżeli kolej żelazna z drogą łączącą i mostem nie będzie w czemkolwiek bądź czyniła zadość pomienionym warunkom, to Towarzystwo obowiązane jest, na żądanie Ministra Dróg Komunikacji, dokonać bezzwłocznie, swoim kosztem, właściwe urządzenia w rozmiarze oznaczonym przez Ministra, dla uczynienia zadość pomienionym warunkom.

Roboty na bieżącą konserwację kolei dokonywają się całkiem zgodnie z dołączonemi do niniejszej Ustawy warunkami technicznemi i z zatwierdzonym na każdy rok budżetem (§ 29).

Nowe roboty i przerobienia z gruntu, jakie będą potrzebne podczas eksploatacji kolei, wykonywają się zupełnie zgodnie z wykonawczemi co do nich projektami i budżetowem preliminowaniem.

Powiększenie ilości taboru ruchomego, rozjazdów, półstacij i położenie drugiej drogi.

§ 11. Towarzystwo obowiązane jest, odpowiednio do rozwoju ruchu na kolei, powiększać tabor ruchomy, zabudowania parowozowe, zaopatrywania w wodę, platformy towarowe i warsztaty. Przy rozwoju potrzeby ruchu do takiego stopnia, że będzie potrzebne na całej kolei lub jej części urządzenie pomiędzy stacjami

dróg rozjazdowych, Towarzystwo obowiązane jest powiększyć liczbę rozjazdów na kolei, z urządzeniem półstacij i należytego zaopatrywania w wodę na całej linji kolei, lub na tych jej stacjach, gdzie rozwój ruchu wskaże konieczność takiego powiększenia rozjazdów. Przy rozwoju takiej potrzeby ruchu, która nie mogła by być zaspokojoną przez powiększenie ruchomego taboru lub liczby rozjazdów, a wymagałaby położenia drugiej drogi na całej kolei lub jej części, Towarzystwo obowiązane jest urządzić drugą drogę i wszystkie jej przynależytości jakie i gdzie będą potrzebne. Wszystko powyższe Towarzystwo wykonywa swoim kosztem, według własnego uznania lub na żądanie Ministra Dróg Komunikacji, na zasadzie projektów i budżetów właściwie zatwierdzonych.

Oznaczenie opłaty za przewóz.

§ 12. Opłata za przewóz pasażerów i ładunków oznacza się odpowiednio do klas pasażerów, kategorij ładunków i szybkości ruchu.

Zatwierdzenie przepisów dotyczących przewozu ładunków i pasażerów.

§ 13. Projekta taryfy wiorstowej oraz warunków odbioru, przewozu i wydawania ładunków, przewozu pasażerów i umów (konwencij) z łącznemi kolejami żelaznemi pod względem ciągłego przewozu pasażerów i ładunków, powinny być przedstawione przez Dyrekcję Towarzystwa do roztrząśnięcia i zatwierdzenia Ministra Dróg Komunikacji, przed terminem wyznaczonym do otwarcia ruchu na kolei.

Najwyższa granica (maximum) opłaty taryfowej nie powinna przenosić przyjętej w Ustawie Głównego Towarzystwa Rosyjskich kolei żelaznych. (*d. c. n.*)

---

* *W okólniku Warszawskiego okręgu naukowego za styczeń, jest zamieszczone:*

Z rozporządzenia zwierzchności Warszawskiego okręgu naukowego:

M i a n o w a n i z o s t a l i: rzeczywisty student Cesarskiego uniwersytetu św. Włodzimierza Dymitr *Strumiński* — nauczycielem języka ruskiego, historji i jeografji sandomierskiego progimnazjum męzkiego.

Dymisjonowany radca stanu, były dyrektor szkół gubernji Tomskiej Mikołaj *Iwanow* — nauczycielem matematyki, fizyki, jeografji matematycznej i przyrodoznawstwa siedleckiego gimnazjum męzkiego.

P r z e t r a n z l o k o w a n i z o s t a l i: laboranci Cesarskiego warszawskiego uniwersytetu: przy katedrze chemji teoretycznej *Kriwaksin* i przy katedrze chemji technicznej i agronomicznej *Fuchs* — jeden na miejsce drugiego.

Z a t w i e r d z o n y z o s t a ł, nauczyciel oddziałów klas, a zarazem gospodarz klassowy 2-ej klasy III warszawskiego gimnazjum męzkiego, Lucjan *Malinowski* — oprócz obecnych obowiązków, gospodarzem klasowym oddziału 2-ej klasy pomienionego gimnazjum.

U w o l n i o n y z o s t a ł z e s ł u ż b y, nauczyciel języka francuzkiego siedleckiego gimnazjum męzkiego, radca honorowy August *Dufour* — na własne żądanie.

---

* *Bank Polski* podaje do publicznej wiadomości, iż w dniu 1 (13) marca r. b., zaczynając od godziny 10-ej zrana, odbędzie się w Banku Polskim, w obecności delegowanych od Władz Rządowych i Radców handlowych, włożenie do kół numerów obligów Skarbu 4% i samo tychże losowanie. 1,203.

---

* *Rada Miejska Warszawska Dobroczynności Publicznej.* Minister Spraw Wewnętrznych decyzja z dnia 21 grudnia 1873 roku № 15548, — zezwolił na przyjęcie zawartych w Testamentach ś. p. Adama Choynackiego, z dnia 10 (22) września 1858 roku, 31 października (12 listopada) 1868 roku, i 19 września (1 października) 1871 roku zapisów a mianowicie:

a) na rzecz Starców i Kalek, utrzymywanych przez Warszawskie Towarzystwo Dobroczynności rs. 9,000.

b) na nagrody dla sług z miasta Warszawy rs. 4,500 i

c) na wynajęcie lokalu na pomieszczenie kuchni taniej, albo też na pobudowanie odpowiedniego na ten cel domku drewnianego, rs. 1,500, a to pod warunkami, w wspomnionych testamentach określonemi, i z zachowaniem praw osób trzecich.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Z KIELC.

(Korespondencja Dziennika Warszawskiego).

13 (25) lutego 1874 r.

Dzięki niezmordowanej gorliwości i staraniom naczelnika gubernji, niewielkie nasze miasteczko przybiera stopniowo powierzchowność prawdziwego miasta gubernjalnego, a przez urządzenie w gronie swych mieszkańców różnych instytucij pożytku ogólnego, dojdzie według wszelkiego prawdopodobieństwa z czasem do stanowczej pomyślności.

Utworzona z mieszkańców miejscowych w końcu roku zeszłego ochotnicza straż ogniowa, teraz co tydzień ćwiczy się w oczekujących ją trudach, będąc zaś pod przewodnictwem ludzi dość doświadczonych, a głównie szczerze poświęcających się dla dobra ogółu, przyniesie niewątpliwy pożytek miastu, w którem oddawna dawał się uczuwać brak podobnej instytucij. Daj Boże zresztą aby długo nie potrzebowała ona praktycznego zastosowania swych sił, ale tymczasem patrząc na członków straży, czasem po kilka godzin w najbrzydszą pogodę a nieraz i podczas deszczu, chętnie biorących udział w różnych niezbyt przyjemnych ćwiczeniach, doszliśmy do przekonania, że w razie mogącego zdarzyć się nieszczęścia, ze strony tych ludzi niezawodnie będą przedsięwzięte wszelkie możliwe środki dla zatamowania klęski, która nieraz miała tak straszne następstwa.

W tych dniach otwarte zostały u nas czynności miejscowego Towarzystwa dobroczynności, pożytku którego dowodzić byłoby zbytecznem.

Około 200 mieszkańców różnych stanów, którzy oświadczyli życzenie przyjęcia udziału w pomienionem Towarzystwie, na posiedzeniu 25 stycznia (6 lutego), wybrało z grona swego 12 osób do zarządzania czynnościami Towarzystwa i osoby te skłoniwszy ogólnemi prośbami naczelnika gubernij do przyjęcia godności prezesa, rozdzieliły pomiędzy siebie całe miasto na 9 rewirów, dla wykrycia potrzeb ubogiej ludności; każda z nich ma prawo wybrać sobie pomocników z pośród młodszych członków Towarzystwa. W taki sposób sprawa ta odrazu posunięta została naprzód, a przy chętnem a jak można przewidywać regularnem opłacaniu składek członków, od czego głównie zależą rezultata dobroczynności, Towarzystwo, rozwijając swą działalność i dostarczając rzeczywiście nieszczęśliwym ludziom możność istnienia i zarobkowania, stanie się dla miasta najpożyteczniejszą i prawdziwie dobroczynną instytucją.

Jednem słowem, co możemy to robimy, aby tylko nie pozostawać w tyle za innymi na drodze społecznego postępu i dobrobytu, a okazana przez ludność miejscową gotowość brania zawsze udziału w przedsięwzięciach, mających na celu dobro ogółu, budzi pewną nadzieję, że starania i zachody te nie pozostaną bez należytych skutków. Nadmienimy jeszcze, że brak miejscowego organu prasy, ponieważ wydawnictwo *Gazety Kieleckiej*, z powodu śmierci jej redaktora w lipcu roku zeszłego ustało, dość jest dla nas dotkliwy, tembardziej teraz, kiedy z inicjatywy naczelnika gubernji działalność społeczna zaczyna się przebudzać, a mieszkańcy Kielc i okolic, wbrew znanemu przysłowiu „prima charitas ab ego," okazują poważniejszy pogląd na rzeczy i sprawy, interesujące nie jednę daną osobistość lub miejscowość, lecz dotyczące ogólnych interesów i korzyści.

---

* Dnia 3 (15) lutego, za upoważnieniem naczelnika gubernji, w m. Petrokowie dana była **maskarada na korzyść cierpiących głód mieszkańców gubernji Samarskiej.** Maskarada odbyła się w teatrze p. Spana, który ofiarował go bez wynagrodzenia; oświetlenie ofiarował utrzymujący bufet, p. Pieszyński. Z zebranych za bilety wejścia na maskaradę stu ośmnastu rubli, wydano jedenaście rubli na urządzenie sali teatralnej i muzykę, pozostałe zaś sto siedm rubli złożono do kancelarji naczelnika gubernji, dla odesłania według przeznaczenia. (*Dziennik Gub. Petrokowski*).

---

* **Ceny targowe zboża i innych artykułów żywności w mieście Petrokowie od 9 (21) do 16 (28) lutego 1874 roku.** Za czetwert: pszenicy 14 rub. 10 kop., żyta 9 rub. 40 kop., jęczmienia 7 rub. 80 kop., owsa 4 rub. 70 kop., gryki 6 rub. 90 kop., grochu 9 rub. 90 kop., kartofli 3 rub. 70 kop., kaszy jęczmiennej 10 rub. 45 kop., gryczanej grubej 16 rub. 64 kop., mąki pszennej I-go gatunku 18 rub. 40 kop., II-go gatunku 16 rub. 22 kop., żytniej I-go gatunku 10 rub. 47 kop., II-go gatunku 8 rub. 40 kop.; za funt: chleba pytlowego 3¾ kop., razowego 2½ kop., mięsa wołowego 10 kop., cielęciny 10 kop., wieprzowiny 12 kop., baraniny 10 kop.; za pud: siana 25 kop., słomy 20 kop. (*Dziennik Gub. Petrokowski*).

---

* Dnia 8 (20) stycznia r. b. w mieście powiatowem Płońsku, referent tamecznego zarządu powiatowego, Narcyz Żardecki, lat 50 wieku mający, z niewiadomej przyczyny **powiesił się.** (*Dziennik Gub. Płocki.*)

---

* Dnia 9 (21) stycznia, w osadzie Bieżuniu, w powiecie Sierpeckim, szeregowiec 23 Nizowskiego pułku piechoty, Maciej Chejlik, z niewiadomej przyczyny przez wystrzał z karabina **pozbawił się życia.**

(*Dziennik Gub. Płocki*).

---

* Dnia 25 grudnia (9 stycznia) w dobrach Kolumna, w gminie Łasku, w powiecie Łaskim, czasowo urlopowany szeregowiec 70 Riazańskiego pułku piechoty, Kazimierz Przebylski, podczas rąbania drzewa w lesie, **został zabity** przez drzewo które się na niego obaliło. (*Dziennik Gub. Petrokowski*).

---

* Dnia 11 (23) stycznia, na 265 wiorście kolei żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, podczas jazdy pociągu towarowego w dwóch wagonach **zapalił się len,** w skutku czego pociąg został zatrzymany, a palące się wagony odczepione i odprowadzone do najbliższej stacji Ząbkowice, gdzie jeden wagon spalił się do szczętu, a w drugim ogień został zatamowany.

(*Dziennik Gub. Petrokowski*).

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* Dziś, o godzinie 11-ej rano, w katedralnym katolickim kościele św. Jana, odprawione zostało, po odśpiewaniu psalmów, nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. wdowy po Jenerał-Feldmarszałku b. Namiestniku w Królestwie Polskiem, Hrabiny Leopoldyny, córki Franciszka, Berg, z domu Hr. Cigogna, w obec licznie zgromadzonych mieszkańców różnych stanów, poczem zwłoki Hrabiny postawione zostały w katakumbach tegoż kościoła, do czasu przewiezienia ich następnie dla pogrzebania, stósownie do woli nieboszczki, do majątku jej za granicą.

---

* Jutro, we czwartek, d. 21 lutego (5 marca), **w sali Ruskiego Klubu** dany będzie drugi i ostatni **koncert,** pierwszego tenora ruskiej opery Cesarskiej, p. Komisarzewskiego, z udziałem artysty Cesarskich teatrów w Petersburgu, p. J. Gorbunowa.

---

* Ciągnienie 2-ej klasy 122 Loterji Klasycznej, odbywać się będzie 27 i 28 lutego (11 i 12 marca) r. b. od godziny 10-ej z rana, w Sali Banku Polskiego.

Z INNYCH GUBERNJI.

* O zwiedzaniu przez najjaśniejszego cesarza austrjackiego oddziału wojenno-topograficznego w Sztabie Głównym, *Ruski Inwalid* podaje następujące szczegóły:

„Jego cesarskiej mości towarzyszył niewielki orszak, złożony z szefa kancelarji wojennej cesarza, jenerała Becka, inspektora jazdy jenerał-adjutanta Pejaczewicza, fligiel-adjutantów księcia Lobkowica, hrabiego Grünne i pułkownika Krauze, oraz kapitana sztabu jeneralnego Bakałowicza. Cesarz był w surducie jeneralskim ruskim z szlifami, przy szabli i w kasku, w pętliczce zaś miał order św. Jerzego 4-ej klasy. Orszak casarski był w uniformach galowych. Fligiel-adjutanci mieli przez lewe ramię szarfy jedwabne czarno-żółte, zakończone na prawym boku chwaścikami; w armji austrjackiej szarfy mają takież same jak u nas znaczenie.

„Cesarz zajechał zaraz po godzinie 11-ej przed ganek oddziału topograficznego, na rogu prospektu Newskiego. Jego cesarska mość, powitany u wejścia na schody przez ministra wojny i przez naczelnika sztabu głównego, wszedł na górę, gdzie naczelnik sztabu głównego przedstawił mu bliższych swoich spółpracowników. Cesarz przemówił do kilku z nich na przywitanie i przeszedł następnie do sal oddziału topograficznego, gdzie na szerokich i długich stołach porozkładane były wzory naszych prac mapograficznych i topograficznych, przedstawiające nie tylko stan spółczesny tej umiejętności, lecz także rozwój jej stopniowy w ciągu ostatnich lat kilkudziesięciu.

„Oglądanie rozpoczęło się od tablic obejmujących wykaz prac astronomicznych, geodezyjnych i topograficznych, dokonanych przez naszych topografów w Europie i Azji. Następnie, na kilku wielkich arkuszach, okazywana była stopniowość prac około pomiaru łuku równoleżnika 52° od Orska, przez cały ląd stały Europy. Olbrzymia ta praca ukończona została w 1872 roku; obecnie pułkownik sztabu jeneralnego Żyliński pracuje nad obliczeniami, które trwać będą jeszcze przynajmniej trzy lata. Zwróciwszy szczególną uwagę na tę znakomitą pracę, w której brali udział najlepsi nasi geodezowie, cesarz wysłuchał z niemniejszym interesem sprawozdania o niwelacji dokonanej w roku zeszłym na Polesiu, w celu obmyślenia sposobów do osuszenia rozległych bagien, które przyczyniają się do tego, że znaczna część gubernij mińskiej i wołyńskiej zamieniła się na obszar dziki, porośnięty lasami i bezludny.

„Następnie jenerał-major Forsch i pułkownik Stubendorf okazywali najjaśniejszemu gościowi cały szereg wzorowych arkuszy, planów i map, z których jedne dają wyobrażenie o pracach dokonanych czterdzieści lat temu w gubernji moskiewskiej, inne zaś świadczą, o nowych sposobach zastosowanych obecnie do pomiarów w Besarabji i Finladji.

„Oficerowie austrjaccy przypatrywali się tym pracom z wielkim interesem, poczem oglądali nasze pomiary i mapy azjatyckie. Prace dokonane przez nas w Azji znajdują na zachodzie szczególne spółczucie, przynajmniej ze strony uczonych, albowiem w rzeczy samej, nikt oprócz nas nie może zbogacić nauki dokładnemi wiadomościami jeograficznemi o krajach Azji środkowej, nieprzystępnych dla nikogo, z wyjątkiem rosjan. Po obejrzeniu niektórych pomiarów wzorowych, jak naprz. pomiaru rzeki Buchtarmy, dokonanego w 1868 roku, i kraju Kurczumskiego, w 1863 roku, tudzież naszej nowej mapy Azji środkowej, na skali 100 wiorst w calu, cesarz i jego orszak przeszli do oddziału map Rosji europejskiej. Rozłożone tu były na pierwszem miejscu mapy Królestwa Polskiego, na skali 3 wiorst w calu, sztychowane na nowo, z napisami ruskiemi; mapy te odznaczają się zaletami technicznemi pod względem wykonania i są nadzwyczaj wyraźne. Lecz najbardziej podobała się cesarzowi nasza mapa 10-wiorstowa, specjalna, chromolitografowana, która z powodu miłych dla oka barw lasów i wód, jest bardzo piękna i dogodna do użytku. Obok tego wielkiego wydania chromolitografowanego, znajdowały się także niektóre inne mniejsze, lecz również gustowne. Do liczby ich należą wyborne plany miast i okolic Pawłowska, Peterhofu, Carskiego Sioła i t. d. Goście, jako znający niektóre z tych miejscowości, oglądali plany z widocznym interesem.

„Oglądanie zbioru planów i map zakończyło się na wzorach fotografji, heliosztycharstwa i galwanoplastyki. Wiadomo, że heliosztycharstwo nie znajduje się nigdzie na tak wysokim stopniu doskonałości, jak w Austrji, i że my sami nauczyliśmy się tej umiejętności przeważnie w Wiedniu. Pomimo to, oficerowie austrjaccy wyrażali się bardzo pochlebnie o naszych pracach z tej dziedziny. Naturalnie, że w wyrazach ich upatrywać także należy do pewnego stopnia uprzejmość, lecz oświadczyli oni, że wzory, które oglądali tu, są może lepsze od robót wiedeńskiego instytutu jeograficznego.

Na osobnym stole porozkładane były rezultaty topograficzne niedawnej wyprawy chiwińskiej: plan marszruty oddziału turkiestańskiego, brzegu Amu-Darji, delty tej rzeki koło morza Aralskiego i t. d. Cesarz rozpytywał się szczegółowo o te nieznane miejscowości i ciekawy był wiedzieć, jakie istnieją przypuszczenia co do przyczyn, które skierowały rzekę Amu-Darję od morza Kaspijskiego do Aralskiego.

„Po obejrzeniu rezultatów działalności naszego oddziału wojenno-topograficznego, cesarz austrjacki oglądać raczył bogaty zbiór zoologiczny, przywieziony przez kapitana ze sztabu jeneralnego Przewalskiego z jego podróży w Azji środkowej. Oprócz tysiąca przeszło ptaków, począwszy od najdrobniejszych ptaszków leśnych, aż do olbrzymich gryfów, zgromadzone tuż były wspaniałe skóry zwierząt, owady, gady i t. d. Cesarz oglądał z interesem ten zbiór przyczem zwrócił szczególną uwagę na dwa ciekawe egzemplarze barana kamiennego, które to zwierzę znane już było podróżnikowi Marco-Polo, lecz uważane było za wymarłe. Przed niedawnym dopiero czasem otrzymano, dzięki uczonemu naturaliście Siewiercewowi, wiadomości dokładne o tem zwierzęciu, zamieszkującem najwyższe góry Azji środkowej. Muzea zoologiczne, z wyjątkiem moskiewskiego, nie posiadają dotąd tego barana wypchanego; skóry przeto, przywiezione przez p. Przewalskiego, są rzadkością bardzo cenną.

„Wkrótce po 1-ej godzinie, cesarz austrjacki ukończył oglądanie tego zbioru, i oznajmiwszy swoje podziękowanie, opuścił gmach sztabu głównego. Przy pożegnaniu, jego cesarska mość przyjąć raczył ofiarowane mu egzemplarze mapy specjalnej Rosji, najnowszej mapy Azji środkowej i planów Moskwy.

— Dnia 10 (22) lutego, najjaśniejszy cesarz austrjacki obecnym był przy rozprowadzaniu wart z 3-go bataljonu pułku strzelców lejb-gwardji, które odbyło się w Najwyższej obecności.

---

* **Z Petersburga.** Dnia 7 (19) lutego wieczorem przybył tu **książę Wilhelm Wirtembergski,** narzeczony Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżniczki Wiary Konstantynównej. Książę powitany został w dworcu drogi żelaznej przez Ich Cesarskie Wysokoście Wielkich Książąt Konstantego Mikołajewicza i Konstantego Konstantynowicza.

---

* „Gazeta Petersburga" podaje **wykaz podarunków** przywiezionych do Petersburga przez poselstwo bucharskie i złożonych Najwyższym Osobom: *a)* Najjaśniejszemu Panu: 1) pióro złote wysadzane drogiemi kamieniami, wagi około pięciu funtów; pióro to, służące do ubioru na głowę, nazywa się u bucharów „koroną" i przysłane zostało przez emira jako godło uznania swego stosunku lenniczego do wysoce czczonego „Białego Cara"; 2) dwie szable z klingami chorasańskiemi; rękojeście wysadzane są drogiemi kamieniami; 3) dwa futra z baranków karakulskich, kryte wyborną materją turecką, używaną na szale; 4) dziesięć uprzęży, przyozdobionych srebrem, turkusami i drogiemi kamieniami; 5) dziesięć czapraków z lamy złotej i z innych materij haftowanych złotem; 6) dwadzieścia szali kaszmirskich i tureckich; *b)* dla Najjaśniejszej Pani i dla Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Marji Aleksandrównej: 1) oryginalne w guście wschodnim ubrania złote na głowę, obsypane drogiemi kamieniami; 2) kolja złote w kształcie siatek; 3) kolczyki, ozdoby w kształcie gwiazd do noszenia na piersi; 4) pierścionki ozdobione brylantami i turkusami, i 5) szale kaszmirskie. Dla Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu: 1) dwa futra karakulskie; 2) dwie szable; 3) dwa szale, i 4) dwie uprzęże ozdobione srebrem i turkusami. Oprócz tego bucharzy przywieźli w podarunku dla kanclerza państwa księcia Gorczakowa laskę srebrną z rękojeścią złotą, ozdobioną turkusami, oraz misternej roboty tabakierkę złotą, z herbem tureckim i podwójnym rzędem brylantów.

---

* Zarząd główny Towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojskowych otrzymał z Samary, pod datą 11 (23) lutego, telegram od głównego pełnomocnika tegoż Towarzystwa, hrabiego Orłowa-Dawydowa, z zawiadomieniem, że po ukończeniu objazdu powiatu nikołajewskiego, udaje się on 12 (24) lutego do powiatu buzułuckiego. Tegoż 12 (24) lutego, zarząd główny Towarzystwa pomienionego posłał do Samary, hrabiemu Orłowowi-Dawydowowi, oprócz przesłanych mu poprzednio 136,000 rs., jeszcze 15,000 rs.

---

* „Dziennik rady miejskiej Rostowa nad Donem" donosi, że taż rada ustanowiła 14 stycznia r. b. **dwadzieścia stypendjów,** z tych dziesięć imienia Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Marji Aleksandrównej, w gimnazjum żeńskiem rostowskiem, i dziesięć imienia jego królewskiej wysokości księcia Alfreda Edymburskiego, w szkole realnej Piotrowskiej w Rostowie. Gubernator jekaterynosławski uczynił przedstawienie dla wyjednania Najwyższego zezwolenia na ustanowienie stypendjów pomienionych i podał zarazem o tem do wiadomości Jej Cesarskiej Wysokości Księżny Edymburskiej. W skutek tego Jej Cesarska Wysokość zaszczyciła gubernatora jekaterynosławskiego telegrafem następującej osnowy: „Zostaliśmy, wraz z księciem, roztkliwieni serdecznie z powodu postanowienia rady miejskiej rostowskiej, na mocy którego, na pamiątkę naszych zaślubin, zamierzono ustanowić dwadzieścia stypendjów imienia naszego, i dziękujemy z całego serca założycielom.

---

* Na imię Ministra Oświecenia Publicznego otrzymany został następujący **telegram** od p. Nabatowa, prezydenta miasta Kostromy, z daty 3-go lutego:

„Obchodząc uroczystość poświęcenia domu i otwarcia szkoły realnej, mieszkańcy Kostromy mają sobie za obowiązek wynurzyć jaśnie wielmożnemu panu jak najgłębszą wdzięczność za jego szczególne względy i spółdziałanie co do otwarcia szkoły.

---

* **Z gubernji wołyńskiej.** Ubiegły rok 1873 pamiętnym jest, podług dziennika gubernialnego miejscowego, pod wielu względami dla gubernji wołyńskiej. Oprócz czynów dobroczynności i wielu rzeczy pożytecznych, dokonanych w ostatnich czasach na korzyść interesów miejscowych, zostały postawione i rozstrzygnięte w Żytomierzu liczne kwestje wielkiej doniosłości. Wspomniemy tu na teraz o kwestjach wywołanych przez komitet statystyczny miejscowy: **otwarcia muzeum publicznego w Żytomierzu, zbadania potrzeby zaprowadzenia pomiędzy Berdyczowem i Żytomierzem komunikacji do przewozu towarów i pasażerów, oraz dokonania jednodniowego spisu ludności m. Żytomierza.**

Co się tyczy muzeum, urządzenie takowego, zdaniem pisma pomienionego, nie pociągnie za sobą zbyt wielkich kosztów. Gubernia wołyńska przedstawia wielki interes we wszystkich trzech królestwach natury, zwłaszcza pod względem geologicznym, i za podstawę dla muzeum służyć mogą zbiory wydziału dóbr rządowych, złożone między innemi z modeli narzędzi rolniczych, przysłanych w rozmaitych czasach przez Ministerstwo, oraz z okazów drzew rosnących w gubernji wołyńskiej.

Przedsięwzięte przez komitet statystyczny zbadanie ruchu towarowego i pasażerskiego pomiędzy Berdyczowem i Żytomierzem, w celu rozstrzygnięcia kwestji, czy dogodnem byłoby połączenie tych punktów koleją żelazną, ukończone zostało w roku zeszłym. Dziesięć lat temu, ruch handlu na kresach zachodnich przedstawiał się jak następuje. Poczynając od Starego Konstantynowa, cała miejscowość położona na północ od niego, miała odbyt na swoje produkta do morza Baltyckiego, podczas gdy miejscowość położona na południe od tegoż punktu posyłała swoje płody do Odesy. Drogi komunikacji na północ od Starego Konstantynowa składają się z trzech systemów wodnych: ogińskiego, dnieprowsko - bugskiego i berezińskiego, bardzo niedogodnych z powodu przytrafiającego się często nizkiego stanu wody. Do miasta Pińska można jeszcze odstawiać zboże i inne produkta systemem Prypeci, lecz dalszy przewóz takowych do Niemna i Wisły połączony jest z wielkiemi trudnościami i często nawet bywa całkiem niemożebny z powodu nizkiego stanu wody. Wszystko to oddziaływa bardzo niekorzystnie na handel, który zawisł od trafu. Do Pińska odstawiane są rzekami Słucz, Horyń i Styr produkta Wołynia, Prypecią zaś, wpadającą do Dniepru, rozmaite produkta gubernij kijowskiej, połtawskiej, czernigowskiej i innych graniczących z niemi od wschodu. Zboże, łój, smoła, wełna, są głównemi produktami spławianemi do Pińska, zkąd przewożone są na północ i zachód. W kierunku odwrotnym przywożone są sól, kości, rozmaite towary zagraniczne, maszyny i t. d. Z kupców zagranicznych mało kto odważał się posyłać cokolwiek do gubernji wołyńskiej, albowiem nie można było ręczyć za niezawodną odstawę towarów. Wiadomo, że w roku 1862 zawiązało się Towarzystwo dla zbudowania drogi żelaznej z Białegostoku do Pińska i dalej na miasteczko Korec w gubernji wołyńskiej, zkąd miała być ona skierowana do Kijowa i Galicji. Obecnie koleje żelazne budowane są także w gubernji wołyńskiej, co wpłynie bezwątpienia na zmianę w kierunku ruchu miejscowego handlowo-przemysłowego; wszelakoż Żytomierz pozostanie po za obrębem kolei żelaznych. Dla tych to powodów, zbadanie dokładne, dokonane przez komitet, w przedmiocie ruchu towarów i pasażerów pomiędzy Berdyczowem i Żytomierzem, rozstrzyga jedną z najżywotniejszych kwestij miejscowych.

Jednodniowy spis ludności m. Żytomierza, dokonany 18 grudnia, można uważać już jako fakt spełniony.

---

* Zgromadzenie ziemskie gubernji włodzimierskiej, na ostatniej swej sesji kolejnej, otwartej 29 listopada r. z., roztrząsając kwestję założenia we wsi Leżniewie, w powiecie kowrowskim, **seminarjum nauczycielskiego** i po wysłuchaniu oświadczenia członka tegoż zgromadzenia, A. W. Kokuszkina, w przedmiocie ofiarowania przez niego, wraz z spadkobiercami K. W. Kokuszkina, na cel powyższy 6,000 rs. i 25 diesiatin gruntu, postanowiło otworzyć w gubernji seminarjum nauczycielskie i wykazać w budżecie opłat gubernjalnych na 1875 roku sumę potrzebną dla uzupełnienia ofiary p. Kokuszkina, z zastrzeżeniem, że z otwarciem seminarjum nauczycielskiego, ma ustać udzielanie po 6,500 rs. rocznie na stypendja ziemiańskie.

---

* Zebranie ziemskie powiatu mamadyszskiego, w gubernji kazańskiej, na ostatniej swej sesji kolejnej, wyasygnowało 300 rs. na **otwarcie klas ruskich w szkołach mahometańskich.**

* Zebranie ziemskie gubernji kaługskiej, na posiedzeniu z 12 grudnia, ze względu na wielką dla mieszkańców tej gubernji doniosłość **żeglugi na rzece Oce**, postanowiło polecić urzędowi gubernialnemu, upraszać o polepszenie żeglugi na tej rzece za pomocą pogłębienia jej koryta, które staje się z każdym rokiem coraz płytsze.

—

* Gubernjalne zebranie Wiackie, zatwierdziło dnia 16-go grudnia budżet wydatków na utrzymanie, w roku bieżącym, Wiackiej **szkoły ziemskiej** dla rozszerzenia wiadomości gospodarczo-wiejskich i technicznych, oraz przysposobienia nauczycieli, w wysokości 25,000 rubli. *(Gon. Urzęd.)*.

—

* Porchowskie powiatowe zebranie ziemskie, w gubernji pskowskiej, na ostatniej sesji kolejnej wniosło do budżetu roku bieżącego na utrzymanie **szkół wiejskich** w powiecie, oraz na wsparcie progimnazjum żeńskiego w m. Porchowie 5,381 rub. 39 kop., więcej aniżeli w roku zeszłym o 511 rub. 3 kop.

—

* Toż samo Porchowskie zebranie powiatowe poruczyło Zarządowi Powiatowemu postarać się o urządzenie w powiecie **Towarzystw pożyczkowych i oszczędności**, i na fundusz zakładowy na ten przedmiot użyć do 5,000 rub., z kapitału zapasowego. *(Gon. Urzęd.)*.

—

* **W gubernji Wiackiej** zapadło od 15 czerwca 1873 do 1 stycznia 1874 roku 739 uchwał w przedmiocie corocznych ofiar kopiejkowych **na rzecz Towarzystwa pielęgnowania ranionych i chorych wojskowych**. Liczba włościan, którzy uczestniczyli w tych uchwałach, wynosi 268,085.

—

* Podług wiadomości **ze Lwowa**, przez stacje pograniczne rusko-austrjackie dróg żelaznych: Brody, Podwołoczyska, Tarnopol i Jarosław, przewieziono do Rosji w ciągu jednego tygodnia, kończącego się z dniem 20-m stycznia, 639,000 pudów zboża. Na stacji w Radziwiłowie znajdowało się, podług ostatnich wiadomości, 311 wagonów towarowych naładowanych zbożem i oczekujących na przeładowanie takowego na wagony austrjackie.

—

* 11-go lutego, o godzinie 4-ej po południu, **zmarł** członek Rady Państwa, **jenerał-adjutant** Włodzimierz Janowicz **Nazimow**, były jenerał gubernator wileński i kowieński. Eksportacja zwłok z mieszkania nieboszczyka (na rogu ulic Sergijewskiej i Woskresieńskiej) do Soboru Przemienienia Pańskiego odbyła się 13-go lutego o godzinie 8 wieczór, a nabożeństwo żałobne 14 lutego, w obec Najjaśniejszego Pana, Następcy Tronu Cesarzewicza, Wielkich Książąt Mikołaja Mikołajewicza Starszego, Włodzimierza i Aleksego Aleksandrowiczów, Konstantego Mikołajewicza, księcia Oldenburgskiego i innych członków Rodziny Cesarskiej.

Po nabożeństwie, trumna umieszczoną została, po wyniesieniu z soboru, na karawanie, zaprzężonym w sześć koni, a procesja, w końcu której znajdował się pułk preobrażeński lejb-gwardji i artylerja piesza, wyruszyła przy dźwiękach marsza pogrzebowego, ulicą Litiejną, na stację drogi żelaznej warszawskiej, zkąd zwłoki nieboszczyka będą odwiezione do Pskowa, dla pochowania ich w grobie familijnym.

Najjaśniejszy Pan i Wielcy Książęta raczyli towarzyszyć procesji przez ulicę Litiejną do przejścia Simeonowskiego, gdzie zatrzymali się, i przepuściwszy procesję, powrócili do pałacu.

TELEGRAMY

DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Berlin, 2 lutego. Książe i księżna Edymburscy przyjechali tu dziś o godzinie 11-ej i powitani zostali na dworcu drogi żelaznej wschodniej przez księcia następcę tronu niemieckiego i jego małżonką, oraz przez książąt domu królewskiego z ich orszakiem, obu książąt wintemberskich, księcia i księżny Walji i cały skład ambasad ruskiej i angielskiej. Liczne tłumy mieszkańców, zgromadzone na ulicach, witały z zapałem Najdostojniejszych Nowożeńców. Cesarzowa, wszystkie księżne, wyżsi urzędnicy dworu, jenerałowie, małżonki ambasadorów i posłów, powitały Jch Wysokoście w zamku królewskim.

Berlin, 3 lutego. Dziś dane było, na cześć księcia i księżny Edymburskich, przedstawienie galowe opery „Lohengrin" w wspaniale oświetlonym i świetnie przyozdobionym teatrze opery. Na przedstawieniu tem znajdowali się cesarz i cesarzowa niemieccy, wszyscy książęta i księżne, jenerałowie, ciało dyplomatyczne, prezesi parlamentu niemieckiego, izby panów i izby deputowanych. Dziś, o godzinie 12 wieczorem, książe i księżna Edymburscy raczyli udać się w dalszą podróż do Brukseli.

Paryż, 2 lutego. Depesze karlistowskie donoszą o zdobyciu Bilbao.

Peszt, 2 lutego. „Pester Correspondenz" donosi, że prezes ministrów węgierskich Szlavy miał wczoraj w Wiedniu dwugodzinne posłuchanie u cesarza, któremu zdał ustną sprawę o położeniu rzeczy i oświadczył, że gabinet chce podać się do dymisji, lecz nie upraszał urzędownie o takową, albowiem cesarz udaje się w tym tygodniu do Pesztu i zastrzega sobie do tego czasu decyzję w tym względzie.

Nagasaki, 3 lutego. — Powstańcy zostali pobici przez wojska rządowe, które zajęły Sagę. Powstanie w Japonji może być uważane jako przytłumione.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* *Times* donosi, że dnia 21 lutego, rada miejska windsorska odbyła naradę w przedmiocie przygotowań do powitania uroczystego i do złożenia powinszowań Najdostojniejszym Nowożeńcom, Księciu i Księżnie Edymburskim, po przyjeździe Ich Wysokości do Windsoru, dla złożenia w dniu 7-m b. m. wizyty królowej Wiktorji. Na wniosek mera, rada miejska postanowiła podać Księciu i Księżnie Edymburskim adres z powinszowaniem i wynurzeniem uczuć wiernopoddańczych z okoliczności zaślubin ich królewskich wysokości. Mer wezwał mieszkańców miasta, ażeby w dniu przyjazdu Najdostojniejszych Nowożeńców przyozdobili swoje domy flagami, oraz ażeby wieczorem urządzili iluminację. Towarzystwo drogi żelaznej południowo-zachodniej wzniesie łuk tryumfalny koło dworca tejże drogi, sam zaś dworzec ma być wspaniale przyozdobiony i uilluminowany. Magazyny, które zamykane są zwykle w sobotę o godzinie 6-ej wieczorem, zamknięte będą tego dnia od samego rana. Bogate firmy kupieckie powznoszą własnym kosztem łuki tryumfalne w rozmaitych punktach miasta, 9-go zaś marca urządzone będą wspaniałe fajerwerki.

—

* Z Paryża piszą pod d. 21 lutego, do *Gazety Kolońskiej*: Zerwanie pomiędzy księciem Napoleonem a byłą cesarzową, stało się, jak widać, bardzo ważnem. Książę wszystkim rozpowiada, że cesarzowa szkodzi sprawie bonapartystów, wchodząc w stosunki z ultramontanami; przymierze to potępi stronnictwo bonapartystowskie w oczach znacznej większości narodu. Książę oświadczył oprócz tego swym przyjaciołom, że zbliży się odtąd do republikanów i zakłada całą swą ambicję na tem, aby zostać członkiem przyszłego Zgromadzenia Narodowego. Thiers dwukrotnie odwiedził księcia Napoleona, co świadczy o dość zadziwiającym zwrocie w położeniu politycznem spraw, jeśli wspomnimy, z jaką gorliwością Thiers, w charakterze prezydenta rzeczypospolitej, domagał się wydalenia księcia z Francji. Z drugiej strony, marszałkowa Mac-Mahon oddała wizytę księżnie Klotyldzie w „Hôtel Bedford." Księżna zrobiła się teraz nader pobożną i przejętą jest duchem legitymistycznym, skutkiem czego, książę zamierza, jak słychać, oddalić ją na czas jakiś z Paryża. Zresztą książę ma mało stronników, a jego fundusze dość ograniczone, nie pozwalają mu na wielką propagandę."

—

* Komisja wojskowa w parlamencie niemieckim prowadzi wciąż bardzo czynnie dyskusje nad prawem organicznem dla armji, która stanowi obecnie główny przedmiot zajęcia dla politycznego i parlamentarnego świata w Berlinie, zwłaszcza od chwili, gdy śluby cywilne ostatecznie już i szczęśliwie wprowadzone zostały. Komisja rozpoczęła swoje narady od ostatnich paragrafów projektu do prawa, to jest od takich, które jako zawierające w sobie rozporządzenia wyłącznie techniczne, nie powinny wzbudzić żadnych znaczniejszych sporów, a zachowała na koniec pierwszy rozdział, który występuje z owym sławnym paragrafem dotyczącym oznaczenia stałego składu armji na stopie pokoju, przeciwko czemu frakcje liberalne w izbie oświadczają się jednozgodnie prawie, ponieważ widzą w tem zaprzeczenie budżetowych praw parlamentu w przedmiocie wydatków wojennych. Roztrząsanie tego artykułu już się rozpoczęło i uwydatniło dotąd trzy główne opinje: postepowcy i część stronnictwa narodowo-liberalnego, domagają się ażeby cyfra składu armji była oznaczaną corocznie a to przy okazji wotowania nad budżetem; zachowawcy i druga znowu część narodowo-liberalnych zgadzają się z rządem co do stanowczego oznaczenia tej cyfry; trzecia zaś grupa narodowo-liberalnych, najliczniejsza, żąda ażeby zamieszczono w tem prawie, jako artykuł stanowczy i nieodwołalny, skład armji normalny, lecz aby pomimo to, owa cyfra nie była obowiązkowa ściśle w pewnych położeniach danych, to jest że możnaby ją zmniejszyć w pewnym zakresie mniej lub więcej szerokim, stosownie do okoliczności, za pomocą urlopów czasowych lub zupełnych, tak iż obok składu normalnego armji, byłoby minimum tego składu, i w granicach zawartych pomiędzy takiemi dwoma cyframi, wykonywałoby się corocznie budżetowe prawo parlamentu.

—

* Przesilenie i wypadki następujące po sobie w Hiszpanji, ciągle się pomnażają. Klęska jaką poniósł Moriones pod Bilboo, wtrąca ten kraj w położenie bardziej zawikłane niż kiedykolwiek i trudno jest obecnie przewidzieć, co się z tego wyrodzi. Wiadomości urzędowe nadeszłe z Madrytu, nie ukrywają ważności klęski poniesionej przez armję północną i przyznają, że armja ta spotkała w siłach karlistów opór nieprzezwyciężony. Pomimo to jednak wojska republikańskie miały utrzymać się na pozycjach swoich i *Gaceta* zdaje się wierzyć lub przynajmniej pragnie wlać w czytelników swoich taką wiarę, iż za nadejściem świeżych posiłków i nowych zapasów amunicji, przedsięwzięcie które nie powiodło się obecnie, może zostać wznowione z większemi widokami powodzenia. Nieszczęściem dla takich nadziei, Bilbao jest już blisko kapitulacji, mieszkańcy tego miasta zjedzą ostatni kęs chleba a garnizon jego wystrzela ostatnie swoje naboje, zanim posiłki w ludziach i w amunicji, oczekiwane tak niecierpliwie, zdołają nadejść na miejsce przeznaczenia. Sam nawet Moriones, snadź mało liczy na powodzenie nowego ataku, skoro domaga się ażeby go zastąpiono przez innego dowódzcę. PP. Serrano i Topete, którzy z wielkim pośpiechem udali się do Santander, czyliż zdołają odmienić postać przeczy, przez samą jedynie obecność swoję? wolno jest wątpić o tem. Miałażby ta podróż ich mieć cel nie tyle wojenny jak polityczny, mieliżby ci dwaj członkowie rządu, raczej dla zawiązania układów z Don Karlosem wyjechać do prowincji biskajskiej? Przeszłość księcia de la Torre upoważnia do pewnego stopnia takie przypuszczenie, zwłaszcza że od niejakieś czasu słychać już o ewentualności układów z naczelnikami karlistów. Trudno jednakże zbadać, do czego taki układ mógłby doprowadzić. Don Karloś nie przystanie na żadne inne rozwiązanie tej kwestji, tylko przez wyniesienie go na tron hiszpański a zarówno marszałek Serranno jak i p. Topete, z wielką trudnością mogliby, pomimo nawet znanej elastyczności ich zasad politycznych, popierać taką kombinacją.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Wersal, 28 lutego.* Na dzisiejszem posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego, przyjętym został 552 głosami przeciwko 64 wniosek co do ścigania na drodze sądowej deputowanego Melvil Bloncourt. Przy następnych dalszych obradąch nad prawami podatkowemi, odrzucony został wniosek komisji co do opodatkowania towarów szklannych.

* *Paryż, 2 marca.* Podług otrzymanych tu wiadomości o rezultacie wczorajszych wyborów dodatkowych w departamencie Vaucluze, Ledru Rollin otrzymał dotychczas 28,200 głosów, zaś p. Billioti 24,500; w departamencie Vienne na p. Lepetit przypadło 33,000 głosów a na p. Beauchamp 30,500. Wybor obu kandydatów republikańskich zdaje się być zatem zapewnionym.

* *Królewiec, 1 marca. — Ostpreussische Ztg.* wzywa w sposób energiczny, w umieszczonym na czele dzisiejszego swego numeru artykule,zarząd drogi żel. wschodniej do zaopatrzenia się w potrzebny tabor, dla uchronienia handlu królewieckiego od niezawodnych ciężkich strat. Pomieniony artykuł wykazuje również wzrastające z każdym rokiem dowozy z Rosji, uwydatniając okoliczność, iż Rosja dla wywozu znacznych mas zboża obiera dłuższą drogę przez Warszawę i Toruń z powodu, że droga ta, chociaż dłuższa, przebywana jest w daleko krótszym czasie, aniżeli bliższa droga przez Eydtkuhnen i Królewiec.

* *Peszt, 28 lutego.* Podług doniesienia dzienników, rada ministerjalna zredagowała i podpisała na wczorajszem swem posiedzeniu swoją prośbę o dymisję.

* *Lizbona, 28 lutego.* Podług zamieszczonych przez dzienniki tutejsze wiadomości telegraficznych z Madrytu, porażka jakiej doznał jenerał Moriones jest daleko znaczniejszą, ani przypuszczano. Straty jego wynosić mają 3,000 ludzi w zabitych i ranionych.

* *Londyn, 28 lutego.* Proces Ticheborne'a został ukończony. Uznano tego pretendenta winnym krzywoprzysięztwa i fałszywego świadectwa i skazano go na 14 lat robót ciężkich w domu poprawczym.

* *Londyn, 28 lutego.* Uroczysty wjazd księcia i księżny Edymburskich do Londynu, wyznaczonym został na 12 marca.

* *Londyn, 28 lutego.* Podług otrzymanych tu wiadomości z Hongkong z 30 stycznia, rząd chiński uprzedził posłów mocarstw zagranicznych w Pekinie, iż obawia się w Tiencinie wybuchu powstania, wymierzonego przeciwko europejczykom, oraz, iż nie jest w stanie udzielenia rękojmij co do udzielenia opieki cudzoziemcom. Władzew Hongkong otrzymały rozkaz wyprawienia okrętów wojennych na północ.

* *Londyn, 2 marca.* Dziennik *Hour* ogłasza z wszelkiem zastrzeżeniem otrzymaną z Wybrzeża Złotego wiadomość, podług której obiegały tam pogłoski, iż jenerał Garney Wolseley, w powrocie swym ku wybrzeżu, otoczony i odcięty został przez aszantów. Nie otrzymano jeszcze żadnych wiadomości urzędowych w tym przedmiocie.

—

* Rząd niemiecki buduje **pancerne fortyfikacje i żelazne bastjony** w fortecach i portach. I tak, przy ujściu Wezery ma być zbudowana pancerna wieża, podobneż dwie wieże w Metzu bronić mają połączenia między fortami St. Quentin i St.-Privat, a inne dwie żelazne baterje panować będą nad doliną Seille i Mozelli. Nowo projektowane fortyfikacje przedstawiają tę korzyść, że płyty żelazne do budowy ich potrzebne, bez wielkich zachodów w każdem miejscu odlewane być mogą, a nadto nie wymagają kosztowych wałów i robót ziemnych zasłaniających od nieprzyjacielskiego ognia.

—

* **Nowy teatr** ma być zbudowany **w Paryżu** w części miasta, położej na lewym brzegu Sekwany, która ma 700,000 mieszkańców, a posiada dotąd tylko dwa teatra: Odeon i Cluny, gdyż otwarty w późnej jesieni teatrzyk operetek Folies-Bobino, niedawno znowu zbankrutował.

—

* W Sztokholmie podjęto znowu kwestję budowy **tunelu pod Sundem**, dla przeprowadzenia podwodnej kolei żelaznej pomiędzy Helsinforem w Schonen i Helsinhören na wyspie Zelandji. W roku zeszłym plan ten złożony został ad acta w skutek tego, że inżenierowie duńscy, którzy się podjęli przekopania tunelu, nie zdołali uzyskać od rządu duńskiego koncesji. Obecnie król szwedzki otrzymał prośbę o pozwolenie zrobienia koniecznych studjów przy brzegach szwedzkich. Do prośby dołączono warunki rządu duńskiego i można przypuszczać, że cel osiągnięty zostanie.

—

* W gazecie *New-Jork-Herald*, z dnia 7-go lutego donoszą, że **deputacja, składająca się z pięciu doktorów**, którzy się udali z Filadelfji do Mount-Ayre, zjechała, 4-go lutego do byłego miejsca pobytu bliźniąt sjamskich. Żony nieboszczyków zgodziły się na sekcję trupów z warunkiem, aby ich nie kaleczono więcej nad to, co się okaże niezbędnem w interesie nauki. Wtedy doktorzy zeszli do podziemia, gdzie „czasowo" byli pogrzebani bliźniacy. Trumnę wydobyto z mogiły i przeniesiono do sali dolnego piętra. Tam doktorzy zdjęli wieko trumny zewnętrznej, w której znajdowała się obłożona warstwą węgla, druga trumna cynkowa, gdzie leżały trupy bliźniąt. Doktorzy uznali za konieczne przenieść trumnę na piętro wyższe, gdzie było widniej i więcej powietrza. Tam zdjęli wieko drugiej trumny i ujrzeli trupy połączone z sobą, jak za życia. Bliźniacy byli ubrani w czarne suknie. Trupy ich okazały się dobrze zakonserwowanemi. Zony nieboszczyków pożegnały się z niemi i wyszły z pokoju, dozwoliwszy doktorom zająć się swym przedmiotem. Wtedy trupy rozebrano i obejrzano, lecz żadnej operacji na nich nie wykonano. O ile wiadomo, doktorzy zdecydowali na konsultacji, że rozkład trupów jest zbyt silny i niepodobna dokonać dyssekcji, bez zaszkodzenia pomyślnemu zabalsamowaniu trupów. Skutkiem tego ograniczyli się tylko na samem zabalsamowaniu i znów złożyli trupy do trumny cynkowej, zdjąwszy poprzednio portrety fotograficzne z nieboszczyków. Następnie komisja widziała się znów z wdowami, które pozwoliły odwieźć „podwójnego trupa" do Filadelfji, dokąd udali się także i doktorzy tegoż samego dnia, w towarzystwie furgonu, zawierającego ich nabytek.

Redaktor, **Mikołaj Berg**.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa dnia 20 lutego (4 marca).

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we środę, trajedja w 5-u aktach (11-u obrazach), **Zbójcy**.— Początek o godzinie 7-ej. — *Jutro*, we czwartek, opera **Gli Ugonotti (Hugonoci)**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony.— *Wczoraj*, było osób 1085.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, we czwartek, komedja **Helena de la Seiglière**.—Początek o godzinie 7 i pół.— *Wczoraj*, było osób 608.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rane do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15: — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie*, **Koncert słynnych śpiewaków** panien: Rossini i A. Kossari i p. Lebourd, z muzyką P. Stankiewicza. — Początek o godzinie 8-ej wieczorem. — Cena wejścia kop. 30.

* W dniu 19 (3) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 53, wyzdrowiało 67, umarło 3, pozostało 1775 (mężczyzn 892, kobiet 883), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 176, kobiet 163.

Przyjechali: — Jenerał-adjutant *Kaznakow*, z St. Petersburga;—jenerał-lejtnanci: baron *Delingshauzen*, z Grodna, *Schernwal*, z Iwangoroda, *Ulrich*, z Brześcia;— jenerał-majorowie: *Zaidler*, z Wilna, *Bielawski*, i rzeczywiści radcy stanu: *Mienkin*, z Łomży, *Lewenthal*, z Pskowa, *Gołowin*, z Suwałk, *Prewłocki*, z Płocka.

Wyjechali: — Jenerał-lejtnanci: baron *Delingshauzen*, do Grodna, *Egger*, do Lublina;—jenerał-majorowie: *Kochanow*, do Petrokowa, *Timroth*, do Siedlec.

Ceny Targowe.

dnia 18 Lutego (2 Marca) 1874 roku

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert Rsr.	Czetwert kop.	Korzec od Ruble sr.	Korzec od kopiejki	do Ruble sr.	do kopiejki
Pszenica 242 funtów smol. i ordyn.	—		—	—	—	—
" " pstra i dobra	18	20	8	—	8	25
" " wyborowa	14	16	8	55	8	85
Żyto 232 "	9	48	5	60	6	—
Jęczmień 2 i 4-ro rzędowy	7	92	4	20	4	95
Owies	5	64	3	45	3	52½
Jarzyny: Kartofle	—	—	2	10	2	25
Siano pud	—	—	—	45	—	50
Słoma "	—	—	—	25	—	27½

Dowozy: Osią, Koleją i Wisłą.
Pszenicy 330, żyta 600, jęczmienia 300, owsa 200 korcy.

Cena okowity dnia 18 lutego (2 marca).

	wiadro od rs.	garniec od rs.
Hurtowa składowa	5.78—5.79,⁵.	1.88—1.88½.
Pojedyncza szynkarska		1.91—1.92.

Stosunek garnca do wiadra 100 307¼. *(G. H.)*

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 20 Lutego (4 Marca) 1874 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin . . . 100 Tal.	2 m.	108	30	108	—
" " "	3 d.	108	7½	107	77½
Gdańsk " "	2 m.	—	—	—	—
Hamburg . . . 300 B. Mk.	2 m.			—	—
Londyn . . . 1 Ft. Szter.	3 m.	7	28	7	26
"	kr. ter.	7	28½	7	26½
Paryż . . . 300 Frank	10 d.	87	45	87	15
"	"	—	—	—	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A.	2 m.	97	5	—	—
" à vista		97	80	—	—
Petersburg . . 100 Rsr.	3 m.	98	25	—	—
" " "	3 d.	100	—	—	—
Moskwa " "	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	143	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100				—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		88	50	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztuke		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		70	25	69	50
Akcje " " po 500 rs.		—	—	75	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		114	25	113	50
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej		—	—	—	50
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		110	—	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		—	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		—	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		—	—	127	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę.				—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu				—	—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100		—		—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		94	40	94	10
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])		93	95	93	65
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2])		92	30	92	—
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3])		87	10	86	80
" " " II Serja		87	—	86	70
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4])		—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])		—	—	—	—
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100		97	50	96	50
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	100	50
" Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100		165	50	—	—
" " " ditto ostęplowana		—	—	—	—
" " " 1866 rs. 100		166	75	165	25
" " " ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		102	25	—	—

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. — k. 77⁷/₉.
[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. — k. 97²/₉.
[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 2 k. 9¹³/₁₈.
[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 1 k. 69⁴/₉.
[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. 1¹/₉.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 976. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 2 Listopada 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie na imię cudzoziemca J. E. F. Ludeke 5-letniego przywileju na udoskonalonej budowy dźwignie.

N. D. 98. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI) podaje do wiadomości publicznej, że w d. 23 Lipca 1873 r. otrzymał prośbę od cudzoziemca Menke o wydanie mu 5-letniego przywileju na nowy mechanizm do regulowania naprężenia nitek w czółenkowych maszynach do szycia.

N. D. 969. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 23 Listopada 1873 r. otrzymał prośbę od inżenier-mechanika Zarubina o wydanie mu 10-letniego przywileju na sposób przesuwania okrągłych metalicznych przedmiotów.

N. D. 981. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 13 Listopada 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie 10-letniego przywileju na imię cudzoziemca Wouda na udoskonalony sposób wyrobu metalicznych trąbek szczególniej do nabojowych gilz i tafelek.

N. D. 97. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 18 Lipca 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie cudzoziemcowi Galle 5-letniego przywileju na udoskonalenia w sposobie przyrządzania stali lanej i hartowanej.

N. D. 111. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w 25 Września 1873 r. otrzymał prośbę od cudzoziemca Trotschal o wydanie Kupcowi I gildy Knollowi 10-letniego przywileju na regulador do wody zasilającej parowiki cylindryczne.

N. D. 979. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 10 Listopada 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie na imię cudzoziemca Prejssera 10-letniego przywileju na sposób dostarczenia trwałości budowlanym materjałom przygotowanym z piasku i wapna.

N. D. 966. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI). podaje do publicznej wiadomości, że w d. 20 Listopada 1873 r. otrzymał prośbę od szlachcica Aleksandra Dodonowa o wydanie mu 10-letniego przywileju na maszyny do wyrobu podków.

N. D. 974. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 5 Listopada 1873 r. otrzymał prośbę od mieszczanina Arensona o wydanie na imię jego oraz Radcy Dworu Tutorskiego 10-letniego przywileju na maszynę do wyrobu gilz do papierosów.

N. D. 964. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 19 Listopada 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie 3-letniego przywileju cudzoziemcowi Ranniger na wentylator dla dróg żelaznych.

N. D. 980. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 12 Listopada 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie na imię cudzoziemca Wejkuma 5-letniego przywileju na udoskonalonej budowy ściągający aparat dla wagonów i lokomotyw dróg żelaznych.

N. D. 965. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 20 Listopada 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie na imię cudzoziemca Kubli 3-letniego przywileju na udoskonalonego urządzenia okienną zasuwkę.

N. D. 967. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 21 Listopada 1873 r. otrzymał prośbę o wydanie Jozesowi 10-letniego przywileju na aparat do czyszczenia spirytusu.

N. D. 968. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. (II), podaje do wiadomości publicznej że w dniu 23 Listopada 1873 r. otrzymał prośbę od Sokołowskiego rodem z Libawy o wydanie mu 3-letniego przywileju na ekonomiczną piecoogrzewającą maszynę.

N. D. 978. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 10 Listopada 1873 r. otrzymał prośbę od inżeniera cywilnego Rejssa o wydanie na imię cudzoziemca Wigla 10-letniego przywileju na udoskonalenie budowy drogi na linach.

N. D. 982. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że w d. 12 Listopada 1873 r. otrzymał prośbę od Kupca Efima Demidowa o wydanie mu 10-letniego przywileju na udoskonalony sposób wyrobu lekkich pojazdów.

N. D. 973. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr. T. XI), podaje do wiadomości publicznej że w d. 3 Listopadada 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie na imię cudzoziemca Fogarti 3-letniego przywileju na udoskonalenia w budowie gazowych aparatów.

N. D. 972. *Departament Handlu i Rękodzieł.*

Na zasadzie 145 art. Ust. Przem. (Zb. Pr T. XI), podaje do wiadomości publicznej, że d. 2 Listopada 1873 r. otrzymał prośbę od p. Kaupe o wydanie na imię cudzoziemca Dżems-Astona 3-letniego przywileju na udoskonalenia odtylcowej broni.

OTWARCIE SPADKOWE,
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 1211. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach.*

Podaje niniejszem do wiadomości osób interesowanych, iż po śmierci:

1. Karoliny Polkowskiej współwłaścicielki sumy rs. 2775 na dobrach Kamienowa Wólka hipotekowanej.

2. Franciszki-Marji 2ch imion z Brodowskich 1-go ślubu Bogowolskiej 2-go Rogozińskiej wierzycielki sumy rs. 9,800 resztującej z sumy 13,800 i sumy rs. 20 procentów na dobrach Romaszki hipotekowanych otworzyły się spadki termin do regulacji których w kancelarji podpisanego Rejenta na dzień 3 (15) Września 1874 r. wyznaczony został.

Siedlce d. 12 (24) Lutego 1874 r.
Felix Bielawski.

N. D. 43. *Pisarz Sądu Pokoju w Pilicy.*

Po śmierci:

1. Chrystjana Augusta Moes.

a. Właściciela Nieruchomości w Pilicy pod Nr. policyjnym 57 położonej, a Nr. Rep. 99 oznaczonej.

b. Właściciela Nieruchomości w Pilicy pod Nr. 220 położonej, a Nr. Rep. 125 oznaczonej.

c. Właściciela Nieruchomości w Pilicy pod Nr. dawniej 184, teraz 27 pol. położonej, a Nr. Rep. 211 oznaczonej.

d. Właściciela Nieruchomości w Pilicy pod Nr. 100 pol. położonej a Nr. Rep. 216 oznaczonej.

e. Wierzyciela sumy złp. 2,000, ad Nr. 3, w Dziale IV Wykazu hipotecznego Nieruchomości w Pilicy pod Nr. policyjnym 53 położonej, a Nr. Rep. 189 oznaczonej, zabezpieczonej.

f. Wierzyciela sumy rs. 1044 kop. 80 pod Nr. 6 Działu IV wykazu hipotecznego Nieruchomości w Pilicy pod Nr. 179 położonej a Nr. Rep. 18 oznaczonej, zabezpieczonej.

g. Wierzyciela sumy złp. 3321 gr. 28, czyli rs. 498 kop 29 w Dziale IV wykazu hipotecznego Nieruchomości w Pilicy pod Nr. 10 położonej, a Nr. Rep. 219 oznaczonej zabezpieczonej.

h. Właściciela Nieruchomości w Pilicy pod Nr. policyjnym 157 położonej, a Nr. Rep. 221 oznaczonej.

i. Właściciela Nieruchomości w granicach Osady Pilica pod Nr. pol. 157 położonej, a Nr. Rep. 218 oznaczonej.

k. Właściciela gruntu zagonów 365 obejmującego, w granicach Osady Pilica ku wsi Dzwonowicom leżącego, Nr. policyjnym 157, a Nr. Rep. 222 oznaczonego.

2. Majorka Fürstenberga wierzyciela sumy złp. 4,200, pod Nr. 3 w Dziale IV wykazu hipotecznego nieruchomości w Pilicy pod Nr. 91 pol. położonej, a Nr. Rep. 6 oznaczonej.

3. Dawida Hochermana właściciela nieruchomości w Wolbromie pod Nr. pol. 150 położonej, a Nr. Rep. 67 oznaczonej.

4. Szlamy i Rejli małżonkach Silbersteinach, oraz Icyka Studniborka, właścicielach nieruchomości w Szczekocinach pod Nr. pol. 104 położonej, a Nr. Rep. 35 oznaczonej.

5. Zelika i Pesli z Rozenblumów małżonkach Felzensteinach współwłaścicielach nieruchomości w Pilicy pod Nr. pol. 92 położonej, a Nr. Rep. 101 oznaczonej.

6. Jana Rompalskiego wierzyciela sumy rs. 211 kop. 29 ad Nr. 3 w dziale IV wykazu hypotecznego nieruchomości w Pilicy pod Nr. 1 położonej, a Nr. Rep. 28 oznaczonej, zabezpieczonej.

7. Jana Rompalskiego wierzyciela sumy rs. 300 ad Nr. 6 w dziale IV wykazu hypotecznego nieruchomości w Pilicy pod Nr. pol. dawniej 177, a teraz 4 położonej, a Nr. Rep. 4 oznaczonej, zabezpieczonej.

8. Mordki Trajmana właściciela nieruchomości w Szczekocinach pod Nr. dawniej 108, teraz 101 położonej, a Nr. Rep. 33 oznaczonej.

Ogłaszając postępowanie spadkowe, termin do uregulowania spadków tych w Kancelarji hypotecznej na dzień 28 Maja (9 Czerwca) 1874 r. pod prekluzją wyznaczam
Karol Szeliński.

N. D. *1208. Pisarz Sądu Pokoju w Żelechowie.*

Z powodu śmierci Ryfki-Ruchli 2-ch imion Grymhaus w d. 13 Lutego 1863 r. i Chila Uszera Grymhaus w d. 9 Lipca 1867 r. zmarłych, współwłaścicieli domu w Żelechowie pod Nr. 231 dawniej 257 obecnie, przy ulicy Bydlęcy Rynek położonego, toczy się postępowanie spadkowe, termin do regulacji prekluzyjny na d. 29 Sierpnia (10 Września) 1874 r. w Kancelarji mojej wyznaczam.

Żelechów d. 15 (27) Lutego 1874 r.
Wardyński.

N. D. 1209. *Pisarz Sądu Pokoju w Petrokowie.*

Z powodu nastąpionej śmierci Hersza Pacanowskiego, właściciela nieruchomości Nr. 261 w mieście gubernialnem Petrokowie położonej, toczy się postępowanie spadkowe, do uregulowania którego termin pod prekluzją na dzień 14 (26) Sierpnia r. b. wyznaczam.

Petroków d. 5 (17) Lutego 1874 r.
Borkowski.

REGULACJE HYPOTECZNE.
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 1085. *Trybunał Cywilny w Siedlcach.*

W skutek wniesionego żądania, ogłasza nową regulacją hypoteki nieruchomości w mieście Siedlcach przy ulicy Aleja pod Nr. 405 położonej, a do własności Kordeli Nowosielskiej i Marji z Nowosielskich Rożyńskiej należącej.

Nieruchomość ta składa się z placu Nr. 5, z gruntów poproboszczowskich na rzecz Kasy miasta Siedlec przeszłych wydzielonego, który to plac kontraktem d. 19 (31) Stycznia 1872 roku sporządzonym, nabył od Kasy miejskiej Abram Srebnik, i za kontraktem pod tąż datą zeznanym, plac ten sprzedał Bronisławowi Jaroszewiczowi, zaś Jaroszewicz po wzniesieniu na tym placu dwóch domów drewnianych i innych zabudowań, kontraktem przed Władysławem Krasowskim Rejentem Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach d. 25 Października (6 Listopada) 1873 r. zdziałanym, odstąpił na własność Kordeli Nowosielskiej i Marji z Nowosielskich Rożyńskiej.

Do uregulowania hypoteki powyższej nieruchomości oznacza się termin na dzień 21 Maja (2 Czerwca) r. b. godzinę 10 z rana, przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Siedlcach, i wzywa strony interesowane pretensje do tejże nieruchomości mieć mogące, ażeby w tym terminie zgłosiły się pod prekluzją w prawie hypotecznym z r. 1818 zastrzeżoną.

Siedlce d. 7 (19) Lutego 1874 r.
za Prezesa Trybunału,
Sędzia Wałowski.
Sekretarz Witkowski.

N. D. 1210. Sąd Pokoju w Petrokowie. Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądania nowej regulacji hipoteki.

1. Placu pod Nr. 369 w Petrokowie przy ulicy Litewskiej od frontu, od tyłu z kolonją bugajską z lewej strony z domem Sukcesorów Nathana Goldbluma, a z prawej Tobiasza Waleckiego graniczącego.

2. Gruntu *a*) składów 15 przy gruntach szpitalnych *b*) pięć staj od drożki belzatskiej do drożki poprzecznej, obok gruntu Pinkusa Horowicza w Zakolejcu pod miastem Petrokowem położonego.

3. Nieruchomości Nr. 310 składającej się z domu drewnianego z zabudowaniami i ogrodu, przy ulicy Piotrkowskiej w Osadzie Tuszynie położonej.

Zawiadamia interesantów iż regulacja takowych nastąpi w dniu 17 (29) Maja 1874 r. w Sądzie tutejszym, wzywa ich przeto, aby w dniu oznaczonym z dowodami prawa ich usprawiedliwiającemi, osobiście lub przez pełnomocników szczególnie umocowanych przed Pisarzem Sądu tutejszego, pod prekluzją z art. 154 i 160 pr. hip. wynikającą stawili się.

Ogłoszenie decyzji jaka wskutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi dnia następnego.

Petroków d. 2 (14) Lutego 1874 r.
Podsędek w. z. Borkowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 916. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 82Lutego (12 Marca) r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na przedsiębierstwo urządzenia zabaw ludowych, odbyć się mających podczas świąt Wielkanocnych, w latach 1875, 1876 i 1877.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 530 wyraźnie rubli pięćset trzydzieści rocznie, kosztorysem obliczonej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonem opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą, jaki odstępują procent od sumy wykazem kosztów objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji dołączyć należy kwit Kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy na złożone w tejże Kasie vadium w ilości rs. 100 i na koszta ogłoszenia rs. 12 które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . podaję niniejszą deklaracje, mocą której podejmuję się urządzać zabawy ludowe odbyć się mające w latach 1875, 1876 i 1877 pod czas świąt Wielkanocnych za sumę anszlagową rs. 530 (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej M. Warszawy vadium w ilości rsr. 100 i na koszta ogłoszenia rs. 12 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N. (podpisać wyraźnie Imię i Nazwisko).

Warszawa d. 15 (27) Lutego 1874 r.
3—3.

N. D. 1216. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 14 (26) Marca r. b. o godzinie 12 w południe, odbędzie się w Magistracie licytacja *in plus* przez opieczętowane deklaracje, na jednoroczne od 1-go Kwietnia r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1875 r., wydzierżawienie od rs. 50 (wyraźnie rubli pięćdziesiąt) jatki rzeźniczej oznaczonej Nr. 13 w posesji Nr. 1796*a* przy ulicy Franciszkańskiej w Warszawie.

Interesowani złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta miasta, opieczętowane deklaracje bez skrobań i poprawek na stemplu ceny kop. 70 podług wzoru niżej zamieszczonego:

Warunki przejrzane być mogą w Magistracie w godzinach biórowych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z d. . . . deklaruje zadzierżawić jatkę rzeźniczą oznaczoną Nr. 13 w posesji Nr. 1796*a* w Warszawie, przy ulicy Franciszkańskiej, na rok 1-en t. j. od d. 1 Kwietnia r. b. do tegoż dnia i m-ca 1875 r. ofiarując za dzierżawę rocznie N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej m. Warszawy vadium rs. 10 i na koszta ogłoszenia rs. 10 załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia .... Mca . . . . i roku.

(podpisać wyraźnie Imię i Nazwisko).

Warszawa d. 18 Lutego (2 Marca) 1874 r.

N. D. 1110 Zarząd Intendentury Okręgu Warszawskiego.

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że w biórze tegoż Zarządu odbywać się będzie w dniu 14 Marca roku bieżącego, stanowcza licytacja, bez przetargu, przez opieczętowane deklaracje, z dopuszczeniem głośnej licytacji, na urządzenie dwónastu szpitalnych pałatek, łącznie z należnemi do tego przynależytościami powroźniczemi i drzewnemi, obszernych każda na 20 osób.

Na urządzenie tych pałatek, wydane będą z Warszawskiego składowego magazynu w naturze: płutno, sukno i skutkiem tego pobudowanie pałatek to jest krój i szycie, (wiączając w to niezbędne przyrządzenie taśmy i skóry,) oraz urządzenie powroźniczych i drzewnych przyborów, przeciągnięcie płótna i dekatyzowanie sukna, ma się wykonać przez przedsiębiórcę.

Ceny powinny być zadeklarowane na zbudowanie jednej szpitalnej pałatki, za włączeniem urządzenia powroźniczych i drzewnych przyborów, dekatyzacji sukna, przeciągnięcia płótna i w ogóle wszelkich przynależytości, jakie są powyżej przytoczone, i wskazane w modelu.

Deklaracje opieczętowane powinny być podane w Zarządzie Intendentury okręgu Warszawskiego, najpóźniej do godziny 11 rano, dnia do licytacji naznaczonego.

Zabrania się składanie deklaracji opieczętowanych tym konkurentom, którzy staną do licytacji głośnej osobiście, lub przez pośrednictwo osób upełnomocnionych.

Termin do oddania przez przedsiębiórcę gotowych pałatek, naznacza się na dwa miesiące, licząc od dnia zawarcia kontraktu.

Przedsiębiórstwo powinno być wykonane w ścisłem zastosowaniu się do warunków zatwierdzonych przez Radę Wojenną okręgową.

Na zabezpieczenie wykonania przez przedsiębircę warunków licytacyjnych, wymagana jest Kaucja w stosunku 20% sumy anszlagowej, która ma być złożona w papierach pieniężnych.

Konkurenci którzy podadzą deklaracje opieczętowane, obowiązani są przedstawić przy deklaracjach, vadium w stosunku 20% od zadeklarowanej przez nich sumy, a konkurenci którzy staną do licytacji głośnej, obowiązani są złożyć vadium w kwocie rsr. 500.

Szczegółowe warunki licytacyjne, interessanci mogą przeglądać codziennie w biórze Zarządu Intendentury w czasie biórowym, a model pałatki mogą oglądać bezprzeszkody w Warszawskim składowym magazynie Intendentury w czasie biórowym, w którym to celu należy się udawać do Głównego Nadzorcy składu.

Warszawa d. 15 Lutego 1874 r.
Intendent Okręgu, Generał Lejtenant,
Chomentowski.
Nuczelnik Wydziału, Postupalski.
za Naczelnika Stołu, Alfierow.

N. D. 1105. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Lublinie.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnień przez Dyrekcję Główną udzielonych, następujące dobra ziemskie jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytacje publiczną.

1. Dobra **Babin lit. A. C. F.** z przyległościami i przynależytościami, w jurysdykcji Sądu Pokoju Lubelskiego w powiecie i okręgu Lubelskim gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży wynoszą rs. 1,098 kop. 94; vadium do licytacji rs. 2,750, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 21,884, termin przedaży d. 30 Lipca (11 Sierpnia) 1874 r. w Lublinie przed Rejentem Juścińskim.

2. Dobra **Brzozowiec A.** z przyległościami i przynależytościami, w jurysdykcji Sądu Pokoju w Krasnostawie w powiecie Krasnostawskim gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży wynoszą rs. 1,279 kop. 92, vadium do licytacji rs. 1,800, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 19,439 kop. 60, termin przedaży d. 31 Lipca (12 Sierpnia) 1874 roku, w Lublinie przed Rejentem Piaseckim.

3. Dobra **Czermno**, składające się z folwarku i wsi Makijowa oraz z folwarku Kaźmierówka wraz z przyległościami i przynależytościami w jurysdykcji Sądu Pokoju w Tomaszowie w powiecie Tomaszowskim gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży wynoszą rs. 1,392 kop. 87, vadium do licytacji rs. 4,600, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 42,331 kop. 20, termin przedaży d. 2 (14) Sierpnia 1874 r. w Lublinie przed Rejentem Wasiutyńskim.

4. Dobra **Czerniejów,** z folwarkiem i wsią tegoż nazwiska oraz wsią Kołodeń w jurysdykcji Sądu Pokoju w Chołmie w powiecie Chołmskim gubernji Lubelskiej położone z przyległościami i przynależytościami, raty zaległe w chwili przedaży wynoszą rs. 1,091 kop. 74, vadium do licytacji rs. 2,850, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 14,300, termin przedaży d. 2 (14) Sierpnia 1874 r. w Lublinie przed Rejentem Piaseckim.

5. Dobra **Hołużno**, składające się z folwarku tegoż nazwiska z ich przyległościamii i przynależytościami od dóbr Białowody i Czechowka odłączonemi, obejmujące morgów 342 prętów 64, w jurysdykcji Sądu Pokoju w Hrubieszowie w powiecie Hrubieszowskim gubernji Lubelskiej położonych, raty zaległe w chwili przedaży wynoszą rs. 292 kop. 61, vadium do licytacji rs. 750, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,780, termin przedaży d. 6 (18) Sierpnia 1874 r. w Lublinie przed Rejentem Piaseckim

6. Dobra **Niedźwiada,** składające się z folwarków i wsiów Niedźwiada i Leszkowice z lasami przyległemi i łąkami od dóbr Lubartowa odłączonemi z przyległościami i przynależytościami w jurysdykcji Sądu Pokoju w Lubartowie w powiecie Lubartowskim gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży wynoszą rsr. 3,364 kop. 52½, vadium do licytacji rsr. 6,200, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 63,300, termin przedaży d. 9 (21) Sierpnia 1874 r. w Lublinie przed Rejentem Głowackim.

7. Dobra **Niewirków,** z przyległościami i przynależytościami w jurysdykcji Sądu Pokoju w Tomaszowie w powiecie Tomaszowskim gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży wynoszą rsr. 1,040 kop. 91, vadium do licytacji rs. 4,000, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 38,140 kop. 80, termin przedaży d. 9 (21) Sierpnia 1874 r. w Lublinie przed Rejentem Piaseckim

8. Dobra **Potok Wielki,** część D. Dederką zwaną z przyległościami i przynależytościami w jurysdykcji Sądu Pokoju w Kraśniku w powiecie Janowskim gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży wynoszą rs. 978 kop. 90½, vadium do licytacji rsr. 2,050, licytacja rozpocznie się od sumy rar. 13,646, kop. 40, termin przedaży d. 12 (24) Sierpnia 1874 r. w Lublinie przed Rejentem Piaseckim.

9. Dobra **Świdniki,** składające się z folwarków Rogów stary i Rogów nowy albo Franciszków obejmujących ogólnej powierzchni dwa tysiące pięćset pięćdziesiąt morgów oraz z wsią zarobną Rogów z przyległościami i przynależytościami w jurysdykcji Sądu Pokoju w Hrubieszowie w powiecie Hrubieszowskim gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży wynoszą rsr. 2,098 kop. 56, vadium do licytacji rsr. 6,150, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 54,148 kop 40, termin przedaży d. 14 (26) Sierpnia 1874 roku, w Lublinie przed Rejentem Głowackim.

10. Dobra **Tarnów,** składające się z folwarków tegoż nazwiska oraz z dwunastu pustek po włościańskich pod Ukaz z roku 1864 niepodchodzących położonych pomiędzy gruntami włościan wsi Tarnowa w których każda po dwadzieścia dziewięć morgów zawiera, z odpadku gruntu zawierającego morgów stopiędziesiąt ośm, położonego po za folwarkiem Wygoda oraz trzydzieści cztery morgów dwadzieścia dziewięć prętów przy młynie wypuszczonych w dzierżawę wieczystą z przyległościami i przynależytościami z wsiami Wólka Tarnawska i Hatyska w jurysdykcji Sądu Pokoju Chołmskiego w powiecie Chołmskim gubernji Lubelskiej położonych. raty zaległe w chwili przedaży wynoszą rsr. 5,417 kop. 84, vadium do licytacji rsr. 8,150, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 61,400, termin przedaży d. 15 (27) Sierpnia 1874 r. w Lublinie przed Rejentem Kazimierskim.

11. Dobra **Radzięcin,** składające się z wsi Średniówka oraz Nomenklatur Albinowa i Zalepska z przyległościami i przynależytościami w jurysdykcji Sądu Pokoju w Biełgoraju w powiecie Zamojskim gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży wynoszą rsr. 2,028 kop. 40, vadium do licytacji rsr. 3,250, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 21,500 termin przedaży d. 13 (25) Sierpnia 1874 r. w Lublinie przed Rejentem Głowackim

12. Dobra **Chylin,** z nomenklaturą Majdzianek zwaną z przyległościami i przynależytościami w jurysdykcji Sądu Pokoju w Chołmie w powiecie Chołmskim gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży wynoszą rsr. 2,895 kop. 19, vadium do licytacji rsr. 4,350, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 31,738, termin przedaży d. 17 (29) Sierpnia 1874 r. w Lublinie przed Rejentem Juścińskim.

13. Dobra **Chodel i Ratoszyn,** z przyległościami składające się z miasta Chodla i łąk na przedmieściu Kłodnica zwanym położonych, z folwarków Ratoszyn i Jeżów z przysiołkiem gruntów Przytyk zwanych z wsiów Ratoszyn, Jeżów, Budzyń, Kaweczyn i osady Loret, oraz Lasów do dóbr tych należących, z wszelkiemi przyległościami dobrom tym służącemi, w jurysdykcji Sądu Pokoju w Kaźmierzu w powiecie i gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży wynoszą rs. 7,027 kop. 91, vadium do licytacji rsr. 7,755, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 73,600, termin przedaży d. 17 (29) Sierpnia 1874 r. w Lublinie przed Rejentem Głowackim.

14. Dobra **Czechówka,** składające się z folwarku tegoż nazwiska z ich przyległościami i przynależytościami w jurysdykcji Sądu Pokoju Hrubieszowskiego w powiecie Hrubieszowskim gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży wynoszą srs. 378 kop. 15, vadium do licytacji rs. 660, licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 4,275 termin przedaży d. 19 (31) Sierpnia 1874 r. w Lublinie przed Rejentem Głowackim.

15. Dobra **Polichna górna,** z przyległościami i przynależytościami w jurysdykcji Sądu Pokoju w Kraśniku w powiecie Janowskim gubernji Lubelskiej położone, raty zaległe w chwili przedaży wynoszą rs. 1,096 kop. 41½, vadium do licytacji rs. 1,680, licytacja rozpocznie się od sumy rs. 13,174, termin przedaży d. 22 Sierpnia (3 Września) 1874 roku w Lublinie przed Rejentem Wasiutyńskim.

We wszystkich wyżej wymienionych dobrach z powodu uwłaszczenia włościan i mieszczan przedmiotem sprzedaży są wyłącznie tylko grunta po ich uposażeniu przy dziedzicu pozostałe.

Przedaże wzmiankowane odbędą się w terminach powyżej oznaczonych, poczynając od godziny 10 z rana w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej. Gdyby zaś Rejent przed którym przedaż ma się odbywać był przeszkodzony, przedaż odbędzie się w jego Kancelarji przed innym Rejentem który go zastąpi.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwych księgach wieczystych i w biórze Dyrekcji Szczegółowej.

Wedle których nabywca uiści szacunek w tym sposobie.

a) Potrąci sumę vadialną na gotowiznę obróconą.

b) Potrąci należności podatkowe i inne uprzywilejowane z art. 41, ustępu 1, 2, 3, prawa hypotecznego z roku 1818 ileby takowe oddzielnie uiścił.

c) Wniesie do kasy Dyrekcji Szczegółowej w dni najdalej dwadzieścia po licytacji.

Z dóbr Czerniejów w Listach Zastawnych 5-cio procentowych serji I z roku 1869 z właściwemi kuponami rs 6,600 i gotowizną rsr. 96 kop. 60

Z dóbr Niedźwiada w Listach Zastawnych 5-cio procentowych serji I z roku 1869 z właściwemi kuponami rs. 3,100 i gotowizną rs. 15 kop. 52½.

Z dóbr Radzięcin w Listach Zastawnych 5-cio procentowych serji I-ej z roku 1869 z właściwemi kuponami rsr. 5,800 i gotowizną rsr. 54 kop. 2.

Z dóbr Chodel i Ratoszyn w Listach Zastawnych 3-go okresu II-ej serji z właściwemi kuponami rsr. 5,460 i gotowizną rsr. 9 kop. 37.

A to na wystąpienie z częścią pożyczki Towarzystwa Kredytowego w sumie:

z dóbr Czerniejów	rsr.	7,000.
„ Niedźwiada	„	3,300.
„ Radzięcin	„	6,200
„ Chodel i Ratoszyn	„	12,400.

jaka Listami Likwidacyjnemi w depozyt Banku złożonemi ubezpieczoną została, Suma wyżej z każdych dóbr wymieniona tak w listach zastawnych jak i w gotowiznie wymaganą jest pod rygorem relicytacji.

Nabywca zaś ma prawo potrącić je z postąpionego szacunku licząc listy zastawne z kuponem bieżącym w imiennej wartości.

d) Potrąci pożyczkę Towarzystwa Kredytowego pozostającą przy gruncie, a to w ilości jaka po zaspokojeniu zaległości pozostanie do umorzenia w następnych ratach a mianowicie:

	rs.	k.
Z Dóbr Babin A. C. F.	10,295	7½.
„ Bzowiec A.	6,987	67
„ Czermno	12,645	99½.
„ Czerniejów po spłace częściowej ad b.	3,499	56½.
„ Hołużno	2,642	39½.
„ Niedźwiada po spłacie częściowej ad b.	28,319	49.
„ Niewirków	9,285	83½.
„ Potok wielki część D.	5,191	90½
„ Swidniki	25,760	27
„ Tarnów	28,980	28.
„ Radzięcin po spłacie częściowej ad b.	7,221	47.
„ Chylin	7,431	53½
„ Chodel i Ratoszyn po spłacie częściowej ad b.	13,473	29½.
„ Czechówka	983	34.
„ Polichna górna	2,857	17.

e) Resztę szacunku w dni najdalej dwadzieścia po licytacji złoży w depozyt Banku Polskiego w gotowiznie lub w listach zastawnych z bieżącemi kuponami *w imiennej wartości* pod rygorem relicytacji.

Uwaga. W razie nie dojścia do skutku powyższych sprzedaży w oznaczonym terminie dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku odbędzie się w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi.

W końcu uprzedza się interesantów, iż gdyby w dniu do licytacji oznaczonym przypadało święto kościelne lub uroczystość galowa dworska pierwszego rzędu, przedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym powszednim w kancelarji tegoż samego Rejenta.

Lublin d. 26 Stycznia (7 Lutego) 1874 r.
Prezes, Bieliński.
1—3 Pisarz, Illustrowski.

N. D. 1198. Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.

W zastosowaniu się do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Cecylji z Wolickich Bronikowskiej, Aarnolda Bronikowskiego inżeniera żony w asystencji i za upoważnieniem tegoż działającej, w mieście Zürich w Szwajcarji mieszkającej, a zamieszkanie prawne do tego interesu w mieście gubernialnem Kaliszu u Hipolita Grodzieckiego Patrona Trybunału obrane mającej, od której tenże Patron stawa, po doręczeniu w d. 12 (24) Maja 1873 r. nakazu subhastacyjnego, z mocy aktów urzędowych daty 29 Stycznia (10 Lutego) 1871 i 13 (25) Maja 1872 roku, oraz dwóch wyroków Trybunału Cywilnego w Kaliszu daty 31 Października (12 Listopada) 1872 roku, w poszukiwaniu sum rs. 3,250 i rs. 2118 kop. 40 z procentami i tejże Bronikowskiej od Adama Raszewskiego właściciela folwarku Wolnostwo Tyniec, tamże w powiecie Kaliskim zamieszkałego, należnych, Komornik przy Trybunale tutejszym Romuald Pinowski protokółem w dniach 9 (21). 10 (22) i 11 (23) Sierpnia 1873 roku sporządzonym, zajął na sprzedaż w drodze przymuszonego wywłaszczenia posiadłość na Tyńcu „Wolnostwo" zwaną, czyli

Folwark Wolnostwo Tyniec,

w gminie Tyniec, parafji Panny Marji w Kaliszu. okręgu i powiecie Kaliskim gubernji Kaliskiej położony, z wszelkiemi przyległościami i przynależytościami, z zabudowaniami, zasiewami, inwentarzem żywym i martwym gruntowym, z propinacją, czynszami i wszelkiemi przychodami.

Zajęty folwark Wolnostwo Tyniec, po odtrąceniu gruntów w posiadaniu wieczystych dzierżawców zostających i gruntów na uwłaszczonych włościan przeszłych, obejmuje przybliżenie przestrzeni: w gruntach pszennych mórg 55 w gruntach żytnich mórg 6, w ogrodach morga 1, pod zabudowaniami i podwórzami mórg 2, razem morgów 64 miary nowopolskiej.

W inwentarzach zajęto: koni z uprzężą 6, krów dojnych 8, wozów 3, pługów 4, radeł 3, bron 6, młockarnię 1, sieczkarnię 1, i młynek do czyszczenia zboża.

Zabudowania do zajętego folwarku należące szczegółowo w zajęciu opisane są: dom folwarczny, sklep, chlew, kurniki, kloaki, stajnie—stajnie i obory, oberża z stajnią zajezdną, domek i wozownia, browar spustoszały, studnia, a po zatemi budynkami za drogą są jeszcze: dom, kuźnia, wozownia, obora i chlewy, dom dwojak, stodoła nowa i obórki, zabudowania i dwa ogrody owocowe są ogrodzone płotami.

Właścicielem tego folwarku z wykazu hypotecznego jawnym jest wywłaszczany dłużnik Adam Raszewski, w którego posiadaniu zostaje i któremu komornik oddał dozór Sądowy.

Oberżę i 2 morgi gruntu dzierżawi Kazimierz Michalski na rok jeden, nadto w zabudowaniach zajętych mieszkają lokatorzy: Andrzej Pospiech, Piotr Woźniak, Wolf Majzner, Gotfrid Gartke, Karol Nowacki, Ludomir Brzeziński, Józef Marczak. Na 2 morgach gruntu stoją dwa wiatraki z domem i zabudowaniami, stanowiące własność wieczystych dzierżawców Augusta i Pauliny małżonków Franke, i na takichże 2 morgach 33 prętach magdeburgskich prawem wieczystej dzierżawy posiadanych stoi jeden wiatrak z domem mieszkalnym i zabudowaniami, stanowiący własność Gustawa i Emilji małżonków Mix. nadto wiatrak z zabudowaniami posiad prawem wieczystej dzierżawy Krystjan Sternieli, i część ogrodu prętów 130 i gruntu ornego mórg 6 prętów 210 posiada prawem wieczystej dzierżawy Faustyn Raszewski.

Szczegółowy opis tak co do stanu jak i granic zajętego folwarku mieści się w protokóle zajęcia który z warunkami sprzedaży przejrzany być może u Patrona Hipolita Grodzieckiego w Kaliszu popierającego wywłaszczenie, i w biórze Pisarza Trybunału.

Protokół zajęcia doręczono w kopjach Pisarzowi Sądu Pokoju w Kaliszu Bolesławowi Miaskowskiemu i Wójtowi gminy Tyniec Jakóbowi Rudowicz kandydatowi, dnia 22 Sierpnia (3 Września) 1873 r. następnie w dniu 11 (23) Października t. r. wniesiono takowy do księgi wieczystej folwarku Wolnostwo Tyniec, a w dniu 25 Października (6 Listopada) t. r. w Kancelarji Trybunału tutejszego zaregestrowano.

Sprzedaż powyższego folwarku Wolnostwo Tyniec, odbywać się będzie na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu w pałacu Sądowym przy ulicy Józefiny, a pierwsze ogłoszenie warunków takowej nastąpi w dniu 3 (15) Stycznia 1874 roku o godzinie 10 z rana.

Kalisz d. 26 Października (7 List.) 1873 r.

Warunki sprzedaży w d. 3 (15), 17 (29) Stycznia i 31 Stycznia (12 Lutego) 1874 roku na audjencji Trybunału ogłoszone. Termin od odbycia przygotowawczego przysądzenia powyższego folwarku Trybunał oznaczył na dzień 12 (24) Marca 1874 roku godzinę 10 z rana, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 7,500 w gotowiźnie.

Kalisz d. 1 (13) Lutego 1874 r.
Skoczyński.

N. D. 1225 Zajęte w drodze egzekucji Sądowej ruchomości jako to: materjały pismienne różne, kałamarze, tektura, książki buchalteryjne, oraz szafy i rygały sklepowe, w d. 22 Lutego (6 Marca) 1874 r. o godzinie 10 rano, na placu **Krasińskich** zwanym, zaś meble machoniowe i jesionowe, pianino palisandrowe, miedź naczynia stołowe i kuchenne i t. p., w tymże dniu o godzinie 3 z południa za **Żelazną bramą,** wreszcie garnitur czarny męski, łóżko jesionowe, pierścionek i t. p., w d. 26 Lutego (10 Marca) 1874 r. na **Starem mieście**, przez głośną publiczną in plus licytację przed podpisanym Komornikiem sprzedane zostaną.

As. Kol. *K. Brochocki*, Komornik przy S. A. Nr. 556.

N. D. 1192. Prawnie zajęte obiekta jako to: kanapy, krzesła, biórko, szafy, stoły, lampy, samowary, lustra i odzież męzka, w Warszawie na placu targu publicznego Muranów w d. 21 Lutego (5 Marca) 1874 r. o godzinie 11-ej z rana i na placu targowym Grybów w d. 22 (6) t. m. i r. o godzinie 11-ej z rana przez publiczną licytację sprzedane będą.

G. Zawadzki Komornik, p. S. Ap.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ

N. D. 1107. Sąd Policji Poprawczej w Kaliszu. Zapozywa niniejszym Antoniego Klecha wyrobnika, ze wsi i gminy Wilczagóra, powiatu Słupeckiego, obecnie z miejsca pobytu niewiadomego, aby się w przeciągu dni 30 stawił w Sądzie naszym dla wysłuchania wyroku w sprawie własnej, w przeciwnym razie podług prawa postąpionem będzie.

Kalisz d. 7 (19) Lutego 1874 r.

N. D. 1111. Sąd Policji Prostej w Miechowie. Zapozywa Jana Srokę stałego mieszkańca wsi Staszyn gminy Tczyca powiatu Miechowskiego obecnie z pobytu niewiadomego, aby się w własnej swej sprawie w ciągu dni 30 w Sądzie tutejszym stawił lub doniósł o miejscu teraźniejszego swego pobytu, pod skutkami prawa

Miechow d. 12 (24) Lutego 1874 r.

N. D. 1176. Sąd Policji Poprawczej w Petrokowie. Wzywa Stefana Lisowskiego syna urzędnika w m. Częstochowie przy rodzicach zamieszkałego, obecnie z miejsca pobytu niewiadomego aby w ciągu dni 30 od daty niniejszego wezwania w sprawie własnej do tutejszego Sądu dostawił się lub o miejscu swego pobytu doniósł pod skutkami prawa.

Petroków d. 1 (13) Lutego 1874 r.

N. D. 1214. Spółka Zjednoczonych Stolarzy Warszawskich.

Wzywa niniejszym L. Krzymuskiego, aby w ciągu dni 30 zabrał obstalowane jeszcze w dniu 29 Kwietnia 1871 r. okna z bleitramami i resztę należytości opłacił, w przeciwnym bowiem razie okna te sprzedane zostaną komu innemu za cenę zniżoną o wysokość zadatku, jaki L. Krzymuski do Kasy Spółki zaliczył.